

பாரதி ஆய்வுக் கட்டுரைப் போட்டி

பாரதியின் உரை நடை மொழி

(அ. சீனிவாசன்)

அனுப்புனர்

அ. சீனிவாசன்
10/6. வேதநகரம்
சாஸ்திரம்
சென்னை-600093

மொழியென்பது மனிதர்க்குரிய மிகப் பெரிய செல்வமாகும். ஆதி மனிதர் பேசத் தெரிந்தவனாக இல்லை. அவர் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றபோது பேசத் தெரிந்தவனாக வளர்ச்சி பெற்ற, மனிதர்க்கு மனிதர் தங்கள் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்ளத் தெரிந்து கொட்ட போது மொழி களில் ஆரம்ப வடிவங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன.

தொடக்க கால மனிதர் இடைக்காலமாக வாழ்ந்து, பின்னர் பல இடைக்காலங்களும் இடைந்து இடைக்காலங்களாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார். அப்போது பல இடைக்காலப் பேச்சு மொழிகளும் இடைந்து இடைக்கால மொழிகளாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றன.

ஆதி மனிதர் காடுகளிலும் மலைகளிலும் வாழ்ந்தபோது உடலு சேகரித்தலும், வேட்டையாடுதலுமே முக்கிய தொழில்களாக இருந்தபோது, இடைக்காலங்களாக வாழ்ந்தனர். அப்போது இடைக்கால மொழிகள் உருவான வளர்ந்தன. அந்தப் புராதன சமுதாய மக்கள், ஆடு மாடு மேய்த்தல், கால்நடை பராமரித்தல், தொழில்களும் விரிவடைந்தபோது, காலப் பயணத்தில், நதி ஓரங்களையும் புல்வெளிகளையும் தேடிச் சென்றபோது பல இடைக்காலங்களும் சந்தித்து இடைந்தபோது பல இடைக்காலங்களும் ஒன்றிவைந்த இடைக்காலங்களாக உருவான வளர்ந்தபோது, இடைக்கால மொழிகள் இடைந்து இடைக்கால மொழிகளாக வளர்ச்சி பெற்று புதிய மொழி வடிவங்களும் பெற்றிருக்கின்றன. வாய்மொழி வடிவங்களாக அவை வளர்ச்சி பெற்று தொடக்க கால இலக்கியங்களும் தோன்றியிருக்கின்றன.

அந்தப் பண்டைய இலக்கியங்கள் வாய் வழியாக, ஒருதலையுறை யின்றி அடுத்த தலையுறைக்குச் சொல்லப்பட்டு மரபுபாடமாக தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சி பெற்று சமுதாயத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. இந்த ஆரம்ப இலக்கியங்கள், ஒவ்வொரு தலையுறையிலும் வளர்ச்சி பெற்று பேரிலக்கியங்களாக உருப்பெற்றுள்ளன. அத்தகைய பல இலக்கியங்களில் வளர்ச்சியை ஒட்டி அந்தந்த இடைக்கால மொழிகளும் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றன. ஆதிக்கால இலக்கியங்கள் மக்கள் பேசும் மொழிகளில் எளிய முறையிலான கவிதைகள் மற்றும் பாடல்களில் வடிவங்களில் அமைந்து மக்களின் மரபு பாடல்களில் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளன.

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

இஃக் கூட்டங்கள் ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டும் கால் நடைகளைப் பராமரித்துக் கொண்டும் கால் பயனத்தில் இடம் பெயர்ந்து சென்ற போது மீண்டும் பல மலிதக் கூட்ட சந்திப்புகளும், சேர்மாகங்களும் இணைப்புகளும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. சமுதாயங்களில் பெருக்கத்தையும், வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் ஒட்டி, ஆற்றோரங்களிலும் கடலோரங்களிலும் இஃக் கூட்டங்களில் ஒன்றிணைந்த சமுதாயங்கள் நிலைபெறத் தொடங்கி, ஆடுமாடு மேய்த்தல் கால் நடை பராமரித்தலும், சிறிய அளவிலும் படிப்படியாக பெரிய அளவிலும் சாகுபடித் தொழிலும், அதைத் தொடர்ந்து கை விதைத் தொழில்களும் வளர்ச்சி பெற்று மலித நாகரீகம் புதிய கூட்டங்களை எட்டியிருக்கிறது.

இக்காலத்தில் பல்வேறு இஃக் கூட்டங்களில் பேச்சு மொழிகளும் இலக்கியங்களும், கவிதைகளும் பாடல்களும் இடைந்து நிலை பெற்ற, சேர்ந்தார் போல் கூடி வாழ்ந்த மக்கள் சமுதாயங்களில் மொழிகளும் வளர்ச்சி பெற்ற புதிய பரிமாணங்களை அடைந்து மொழிகளில் இலக்கியங்களும் இலக்கணங்களும் வளர்ச்சி பெற்ற, புதிய வரிவடிவங்களை ஸூத்திரங்களையும் பெற்றிருக்கிறது.

அந்தகைய பண்டைய கால சமுதாய முன்னேற்றங்களில் உலகில் நாகரீக வளர்ச்சியில் அடையாளங்களைப் பதித்திருந்த சமுதாயங்களில் ஒன்றான தமிழ்ச் சமுதாயமும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதன் மொழியும் புதிய சொல் வடிவங்களும் வரி வடிவங்களும் பெற்ற சிறப்பான இலக்கியங்களை, ஆடல் பாடல்களை, கலைகளையும், சாகுபடி மற்றும் பாசன வளர்ச்சி பற்றியும், தொழில் வாணியும், சமுதாய நிர்வாகம், ஆட்சி, அரசியல் நிர்வாகம், நீதி தண்டனை நிர்வாகம் பற்றிய இலக்கியங்களையும் வளர்த்துள்ளது. அந்த வகையில் தமிழ் இலக்கியமும் தமிழ் மொழியும் செம்மொழிச் சிறப்புடன் உலக மொழிகளில் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது.

இவ்வாறு பண்டைய காலத்திலும், மத்திய காலத்திலும் எல்லா மொழிகளில் இலக்கியங்களும் கவிதை மற்றும் பாடல் வடிவங்களிலே இவ்வளவு வந்து நிலைபெற்றிருக்கின்றன. ஆங்கிலத்தில் உலகப் புகழ் பெற்ற சேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் கவிதை வடிவில்தான் வெளி வந்தன. ஸூத்திர, ஸூத்திராணி, ஏடுகலி, சுவடிகலி, பனை ஓலைக் கட்டுகளில் சீரும் சிறப்பும் மிக்க தமிழ் இலக்கியங்களும் காவியங்களும் காப்பியங்களும் இதர பல அறிவியல், கலை அல்களும் இடம் பெற்று மக்களிடம் பரவியிருந்தது. அவைகளைப் படித்து வினாடிவாரிகளும் பாராயணம் செய்பவர்களும் மனப்பாடல் செய்து

செயல்படுத்தப்பவர்களும், மற்றவர்களுக்கு பாடம் போதிப்பவர்களும் சிலரே இருந்தனர்.

உரைநடை எத்பது, செப்பேடுகள், அரசர்களின் ஆணைகள், கிரீத்திகள் ஆகிய வழிகளிலேயே இடம் பெற்றிருந்தன. கவிதை வடிவங்கள், சமுதாய வளர்ச்சியின் குறிப்பிட்ட வாழ்க்கைச் சாதனங்கள் மற்றும் கருவிகளின் வளர்ச்சி கட்டத்தை ஒட்டி உருவாகி நிலை பெற்றிருந்தன.

கவிதைகள் கருங்கக் கூறி விரிந்த பொருளைத் தரத்தக்கது. அவைகள் தனியாக உரைகள், விளக்கவுரைகள், விர்வுரைகள் மூலம் தனியாக வல்லவர்களால் உரை ஆசிரியர்களால் விளக்கப்பட்டன. கல்வி முறையும், குருகுல அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சியை ஒட்டியே கல்வி சாதனங்களும் அமைந்து, மொழியும் இலக்கியங்களும் சாத்திரங்களும் உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றன.

விடுக்க இடிகாசங்கள், கதைகள் காவிவங்கள் சாத்திரங்கள் அறிவியல் இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் அவைகளை மூலமாகக் கொண்டு, ஐரோப்பாவின் இலக்கியங்களும் தத்துவங்களும் சாத்திரங்களும் வளர்ச்சி பெற்றன. அதே போல் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் மொழிகள், இலக்கியங்கள் தத்துவங்கள், சாத்திரங்கள் முதலியவைகளின் வளர்ச்சியில் வேதங்கள், உபநிடதங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், நீதி சாத்திரங்கள், அர்த்த சாத்திரங்கள், அற ங்கள், அறிவியல் சாத்திரங்கள், வடமொழியில் உருவாகி வளர்ச்சி பெற்ற இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் பரவி, பரஸ்பரம் செல்வாக்கினைச் செலுத்தி இந்திய மொழிகளின் பொது வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளன.

இதில் தமிழ் மொழி வட மொழிக்கு ஈடாக இலக்கிய வளமும், சாத்திர வளமும் மொழி வளமும் பெற்று சங்க ங்கள், அற ங்கள், காப்பியங்கள், பதி இலக்கியங்கள் முதலியவைகளில் தனித் தனிமைகூடக் வளர்ச்சி பெற்று இதர இந்திய மொழிகளுடன் பரஸ்பரம் செல்வாக்கைச் செலுத்தி வளர்ச்சி பெற்றது.

"தென் சொல் கடந்தாள் வடசொல் கலைக்கு எல்லை தேர்ந்தாள்" என்ற இரு மொழிகளிடம் வல்லவனாக இருந்தாள் இராமன் என்ற கம்பன் குறிப்புகிறார். மேலும்,

"ஆரியம் முதலிய பதினென்பாடயிற்
பூரியர் ஒரு வழிபுகுந்ததாம் என
ஓர்வில கிளவிகள் ஒன்றோடு ஒப்பு இல
சோர்வில விடம்பு புல் துவக்குகின்றது"

என்றும் கம்பக் குறிப்புகூறார்.

பாரதியோ "விதமுற நிம் மொழி பதினெட்டும் கூறி
வேண்டியவாறடைப் பாடுதும் காணாய்" என்றும்,

"செப்பு மொழி பதினெட்டுடையாள், எவில
சிந்தனை ஒன்றையாள்" என்றும் பாடுகிறார்.

மத்திய இலக்கியங்களில், சாத்திரங்களில் தத்துவங்களில் இடைப்பையும்
பரஸ்பரம் செயல்பாட்டையும் தொடர்புகளையும், அவைகள் மூலம் நமது
மொழிகளில் வளர்ச்சி பற்றியும் தமிழ்ப் புலவர்கள் அறிஞர்கள் பலரும் எடுத்தல்
கூறியுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

எழுத்தும் சொல்லும்

மனிதனுடைய வாயொலிகளிலிருந்து உச்சரிப்பிலிருந்து எழுத்துக்களும்
எழுத்துக்களின் சேர்மானங்களிலிருந்து சொல்லும், அந்த சொல்லிற்குப் பொருளும்
கருத்தும், கருத்து வடிவங்களும் உடாயிருக்கின்றன.

சொற்களும் சொற்றொடர்களும் ஒவ்வொரு மொழியிலும் உயிர்த்
துடிப்பானவை. சிறந்த கவிஞர்கள் கவிதைகளிலும் எழுத்தாளர்கள் படைப்புகளிலும்
அத்தகைய உயிர்த் துடிப்பைக் காண முடிகிறது.

ஒரு மொழியில் வளம் அதன் சொற்களில் எண்ணிக்கையிலும், அச்
சொற்களில் பொருளிலும், அப்பொருளில் விரிவிலும் அடங்கியிருக்கிறது. ஒரு
குறிப்பிட்ட எந்தக் கருத்தையும் ஒரு மொழியில் சொல்ல முடியுமானால் அம்மொழி
வளவான வளமான மொழியாகிறது.

காலத்தால் இடத்தால் மனித குல வரலாற்றில், உற்பத்தி
சக்திகளில், மனித நாகரீகத்தில், பொருள் செல்வத்தில் அறிவுச் செல்வத்தில்
வளர்ச்சியை ஒட்டி மொழிகளில் சொற்களும் அவற்றில் பொருளும் விரிவுபட்டு
வளர்ந்திருக்கின்றன. எனவே மொழியில் வளர்ச்சிக்கு சொல் வளம் பெருகிக்
கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

அவ்வாறு தமிழ் மொழியில் சொல் வளம் மத்திய காலம் வரை
பெருகிக் கொண்டே வந்து செழுமை பெற்றிருக்கிறது. கம்ப ராமாயணம்,

சாஸ, வைகவ பக்தி இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் முதலியன தமிழ் மொழியில் சொல் வளத்தை மிகப் பெரிய அளவில் பெருக்கியிருக்கின்றன. "எல்லை யொன்றிம்மை" யெனும் பொருளத்தைக் கம்பல் குறிகளால் காட்டிட முயலும் "ஓய்வு" என்ற பாரதி கம்பனைக் குறித்துக் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

வெறும் எழுத்துக்களில் சேர்க்கையால் மட்டும் சொற்கள் உட்பாதி விடுவதில்லை. அந்த சொற்களுக்கூரிய பொருளும், கருத்துக்களும், கருத்து வடிவங்களும் அமைகின்றன. இவையெல்லாம் நீண்ட மொழியா ராய்ச்சிக்கூரியன.

கம்பலுடைய மகா காவியத்தில் ஏராளமாக பல புதிய சொற்கள் காலத்திற்கேற்றவாறும், நீண்ட எதிர்காலத்திற்குப் பொருந்தும் முறையிலும் வடிவப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. அவர் கையாண்டுள்ள பல சொற்களுக்கு புதிய விரிவான பொருளும் வந்திருக்கிறது. புதிய பல கருத்துக்களும் கருத்து வடிவங்களும் கொண்ட சொற்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வினக்கங்களும் விரிவுரைகளும் காலத்திற்கேற்றவாறு வளர்ந்திருக்கின்றன.

எடுத்துக் காட்டாக உலகு, உலகம் எல்லாம் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் வடிவம் பெற்று, தமிழில் இணைந்திருக்கிறது. ஆயினும் அந்த சொற்களில் பொருள் காலத்தாலும் இடத்தாலும் விரிவடைந்து வந்திருக்கிறது.

தமிழ்ப் புலவர்களும் கவிஞர்களும், இலக்கியங்களும் உலகு, உலகம் எல்லாம் சொற்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். இதில் அவர்களின் பொதுமை நோக்கம் வெளிப்படுகிறது.

புறநாற்றாப்பாடல்கள் உலகை இயற்கையின் வடிவமாகவே காண்கிறது. "மகம் திணிந்த நிலமும், நிலம் ஏந்திய விசம்பும், விசம்புதை வரு னரியும், வலிந்தலை இய தீயும், தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை போல" என்ற புறநாள் றற்ப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

"புத்தேள் உலகத்து" என்ற குறிப்பிடுகிறது. அத்துடன் ஞாலம், வையம், நிலம், பார் எல்லாம் சொற்களையே உலகைக் குறிப்பதற்கு பெரும்பாலும் சுறுபுடு வதைக் காண்கிறோம்.

"மலர்தலை யுலகில் மல்கிறானகல" என்ற நஞ்சு ல் தொடங்குகிறது. இங்கு மலர்தலை உலகு என்பது மிக விரிவான பரந்த உலகைக் குறிக்கிறது. இதில் உலகம் முழுவதும், அதில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் அந்த விரிவான பொருளில் நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். ஞாயிறு தோன்றும்போது

இந்த விர்வாண உலகில் பரவியுள்ள இரூர் அனைத்தும் நீங்கி, உலகில் பொருள
னைத்தும் உயிரனைத்தும் தூ கீகத்திலிருந்து எழுந்து ஒளி பெற்ற உயிர்ப்பெற்ற
செயல்படத் தொடங்குகின்றன எல்லாம் கருத்தைக் காண்கிறோம்.

இளங்கோவடிகளார் தனது சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் மங்கல
வாழ்த்துப் பாடல்களில் "அங்கு உலகு" என்றும் "நாமநீவேலி உலகு" என்றும்,
"வீங்கு நீர் வேலி உலகு" என்றும், மண்ணுலகை மட்டுமே குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறார்
என்றாலும் இவ்வுலகிலுள்ள பொருளனைத்தும் உயிரனைத்தும் இச்சொல்லில்
நிறைந்து நிற்கிறது. திங்கள் ஒளியும், மாமழையின் அருளும், ஆட்சியின் கருகை
யும் உலகைக் காக்கிறது எல்லாம் பொருள் நிறைந்திருக்கிறது.

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம்

ஆதி பகவக் முதற்றே உலகு" என்றும் பெருமைக்குரிய திருக்குறளில்
தொடக்கத்தில் எழுத்தெல்லாம் அகரத்திலிருந்து தொடங்குவதைப் போல உலக
மெல்லாம் ஆதி பகவலிடமிருந்து தொடங்குகிறது என்றோ அல்லது, "உலக
மெல்லாம் ஆதி பகவலிடமிருந்து தொடங்குவதைப் போல எழுத்தெல்லாம்
அகரத்திலிருந்து தொடங்குகிறது" என்றும் கொள்ளலாம். உலகில் உள்ள
அனைத்து மொழிகளும் எழுத்துக்கள் அகரத்திலிருந்தே தொடங்குகின்றன. இதில்
நமது குறிப்பு உலகம் என்பது. அந்த உலகு ஆதி பகவலிடமிருந்து தொடங்கு
கிறது என்பது வலிசுவர் வாக்கு. இங்கும் உலகு என்பது அனைத்தளாவிய பொருள்கள்
கருந்து வடிவத்திலேயே குறிப்பிடப்படுகிறது.

இனி கம்பன் "உலகம் யாவையும் தாழா ஆக்கவும், நிலைபெறத்தலும்
நீக்கவும்" என்ற குறிப்புகிறார். இங்கு உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தின்
செயல்பாட்டினை, நிலைபாட்டினைக் கம்பன் குறிப்புகிறார். உலகிலுள்ள பொருள்
அனைத்தும் இடை விடாத இயக்கத்தில், வளர்ச்சியில் மாற்றத்தில் நிலை கொள்
குகின்றன எல்லாம் கருத்தமைவு புலப்படுகிறது. உலகில் உள்ள பொருள்கள்
அனைத்தும் தோன்றி, நிலை பெற்று, பழைய நிலையிலிருந்து நீங்கி, புதிய
நிலைக்கு மாறிக் கொள்பவர்களும் நிகழ்ச்சிகளைக் கம்பன் காண்கிறார். இங்கு
உலகம் உலக நிகழ்ச்சிகளும் அவைகளின் இடை விடாத தோற்றமும் பிறப்பும்
வளர்ச்சியும் மாற்றமும் கொண்டு ஒரு அற்புதமான காட்சியைக் கம்பன் நமக்குக்
காட்டுகிறார். அதையே ஆட்டவாடைய அலகலா விளையாட்டாகக் கம்பன்
காட்டுகிறார்.

"உலகெலாம் உயர்ந்த ஒதற்கு அறியவன்" என்ற சேக்கிழார் பெருமான் தனது பெரிய புராணத்தைத் தொடங்குகிறார். இங்கு "உலகெலாம்" என்பது உலகில் உள்ள "உயிர்ப்பொருள் எல்லாம்" என்றும், "அறிவு பெற்றள்ள உயிர் எல்லாம்" என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு மிக விரிவாக, பரந்த ஆழ்ந்த, அனைத்தளாவிய கருத்து வடிவத்தில் உலகு, உலகம் என்றும் சொற்களைக் காண்கிறோம்.

ஒரு மொழியின் கவிதை வடிவியலும், உரைநடை வடிவமாயிலும், அதன் சொல் பெருக்கத்தை ஒட்டி வளம் பெற்ற விரிவடைகிறது என்பதைக் காண்கிறோம். அந்த வகையில் தமிழ் மொழியில் குறிப்பாக சங்க காலத்திலிருந்து மத்திய காலம் வரை கவிதை வடிவில் எண்ணற்ற பல அடக்களும் தோன்றி சொல் வளம் பெற்றிருக்கிறது. அந்த சொற்களின் பொருளும் கருத்தளிகளும் கருத்து வடிவங்களும் வளம் பெற்ற விரிவடைந்திருக்கின்றன.

பல்வேறு சமயங்களும் சிறந்த பல தத்துவ ஞானக் கருத்துக்களையும் அறநெறிகளையும், ஒழுக்க நெறிகளையும், தனி மனித வாழ்க்கை மற்றும் சமுதாய வாழ்க்கையில் தத்துவங்களைப் பற்றியெல்லாம் கூறும் சிறந்த கருத்துக்களைப் பற்றி "பல்பெரும் சமயம் சொல்லும் பொருளும் போல் பரந்தது" என்ற ஆழ்ந்த பெருமையைப் பற்றி அது கொடுக்கும் வளத்தினை விரிவைப் பற்றிக் கம்பன் கூறுகிறார். கோசல நாட்டு மக்கள் செல்வமும் கல்வியும் நிறைந்திருந்தனர் என்ற இரண்டையும் இணைத்துக் கூறுகிறார். இஃதும் "எல்லாரும் எல்லாப் பெரும் செல்வமும் எய்தலாலே, இல்லாரும் இல்லை உடையார்களும் இல்லை" என்ற எல்லாப் பெரும் செல்வமும் எய்தியிருந்தனர் என்ற மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை மிகவும் உயர்ந்த மட்டத்திற்கு உயர்த்திச் சென்றிருக்கிறார். இஃதும் "அன்பு அரும்பி தர்மம் மலர்ந்தது" நிறைந்திருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

"வெள்ளமும் பறவையும், விலங்கும் வேசையர் உள்ளமும் ஒரு வழி ஓட நின்றவன்" என்ற தகரதன் ஆட்சியைப் பற்றி சிறப்பாகக் கம்பன் குறிப்பிடுகிறார். ஐம்புலன் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தி, ஒருமுகப்படுத்தி பகுத்தறிவின் மூலம் சரியான திசை வழியில் கொண்டு செல்லும் சிறந்த மனித ஆற்றலையும் திறமையும் அற நெறி வாழ்க்கையைப் பற்றியும் சிறப்பாகக் கருத்துக்களைக் கம்பன் தனது அரிய சொற்களில் முன் வைக்கிறார். "அசட்டர்கள் ஐவரை அறவர் ஆக்கிய வசிட்டன்" என்ற கம்பர் குறிப்பிடுவதைக் காண்கிறோம்.

இராமனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, "அறிவினீ உம்பரானீ" என்றும், "தன் புகழ்தன்னைப் பெரிய தன்மையானீ" என்றும், "கலைகளின் பெருங்கடல் கடந்த கல்வியானீ" என்றும், "அருளின் ஆழியானீ" என்றும், "வானிலும் உயர்ந்த தோளாய்" என்றும், "ஏதயில் அறத்திறை திறத்திய இராமனீ" என்றும், "வேதமும் அறமும் சொல்லும் மெய் அற மூர்த்தி வில்லோனீ" என்றும், "மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லற ஒர் மும்மைத்து ஆய காலமும் கடைக்கும் நீத்த காரணம்" என்றும், "முற்றிய பொருட் கெலாம் முடிவுளானீ" என்றும், "அறம் வளர்க்கும் கண்ணாளன்" என் னெல்லாம் கம்பனீ தனது சொல் குறிகளால் காட்டுகிறானீ.

பரதனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது "செம்மையின் ஆனீ" என்ற கருகிறார். அது அருமையான கருத்துச் சொல்லு மிக்க சொற்றொடராகும். நல்ல விளைந்த கட்டியான முத்த ஆனீ முத்து என்ற குறிப்பிடுவானீ. தேக்கு மரத்தின் வேப்ப மரத்தின் மலரம் மலரானது. கண்டிக்கு அச்சாவினியையானது, மாங்கொட்டியின் ஒரு மலர் உரினது. அந்த மலர் மாமலர். அந்த மலர் அந்த வினையின் முணயின் சாரமாக அமைந்துவினது. அந்த மலர் அந்த வினையின் முணயின் முணயின் செடியானி மரமானி, பூ பூத்து, காய்த்து பழமாகும் போதும் நமது முக்கைத்துழைக்கிறது. வேப்பின் வினையின் உரின கசப்பு நோய்த்தீர்க்கும் மருந்து, அது முணயின் செடியானி மரமானி பூ பூத்துக் காய் காய்த்து திற்கும்போது அம்மரத்தில் அதன் பம்மைகளில், விளைகளில், இலைகளில் பூக்களில், காய்களில் அம்மரத்தின் வேரில், பிசினில், நமது நாக்கால் தொட்டால் கசப்பாக இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

செம்மையின் குணம், இயல்பு சாரம் அனைத்தும் பரதலுடைய குணத்தில், இயல்பில், சாரத்தில் கெட்டிப்பட்டு திற்பதைக் கம்பனீ செம்மையின் ஆனீ, நன்கு விளைந்து பக்குவப்பட்ட செம்மை குணம் என்ற குறிப்பிடுவது சிறப்பாக அமைந்துவினதைக் காண்கிறோம். செம்மையின் ஆனீ எல்லாம் தலை சிறந்த சொற்றொடருக்கு முழு விளக்கம் கொடுக்க, அச்சொற்றொடரின் முழு பரிமாணத்தை எடுத்துக் காட்ட, கம்பனே தான் வர வேண்டும்.

அகத்தியனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது "தயிர் என்றும் அளப்பரும் சலதி தந்தவனீ" என்ற கருகிறார். இங்கு தயிழை அதன் சொல் விளைந்த பெருங்கடல்க்குக் கம்பனீ ஒப்பிடுகிறானீ. இல்லும் "நீட்ட தயிழால் உலகை நேயியின் அளந்தான்" என்ற குறிப்பிடுகிறானீ. திருமால் வாமகனாக

வந்த தகை நீட்ட திருணுகளால் உலகை அளந்ததைப் போல், அகத்தியக்
நீட்ட தழிமாள் (தமிழிச் சொல் வளத்தால்) உலகை அளந்தவன் என்ன
குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும், "என் திணையும், ஏன் உலகும், எவ்வுயிரும் உய்யக்
குண்டுகளில் பொருளில் காணிக் கொகரிந்தாதி? என்மம், "என்மம் உள
தென் தமிழ் இயம்பி இசை கொட்டாள்" என்மம் தமிழ் தந்த அகத்தியனைப்
பற்றியும் அவன் தந்த தமிழிச் சிறப்பு பற்றியும் கம்பன் குறிப்பிடுகிறார்.

இராவணனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது "வினைநீ இசைபட
வேதம் பாடுவாள்" என்ற கூறுகிறார்.

அமரனைப் பற்றிக் கம்பன் மிகச் சிறப்பாக பல நல்ல சொற்களில்
கூறுகிறார். "தன் பெரும் குலத்தால் தன்னைத் தாள் அலகு ஒப்பிலாதாள்"
என்று மாருதியைக் குறிப்பிடுகிறாள். அத்துடன் அமரனுக்கு இராமன் வாயால்
"சொல்லிச் செல்வன்" என்ற பட்டமளிக்கிறாள். இது மிகச் சிறந்த
சொற்றொடராகும். இச்சொற்களில் ஆற்றல், நிறைவு, கல்வி, அமைதி
(நிறைவு) அறிவு, கல்லாத கலை (பொது அறிவு) வேதக் கடல் ஆவிய
அனைத்தும் அடங்கும். "சொல்லிச் செல்வன்" என்பதில் சொற்களின் வளம்
செழுமை, செல்வம் அடங்கியிருக்கிறது.

இன்னும் மாருதியைப் பற்றி "திருமந்தித் தலைம தீர்ப்பாள்" என்றும்,
"நீதி நலத்திற் வினை ஓர்வாள்" என்றும், "வினைப் பணையை வென்றாள்"
என்றும், "ஊரிதோறும் உயர்வுறும் கீர்த்தியாள்" என்றும், "வேத நன்னல்
உய்த்துள காலமெல்லாம் புகழொடும் ஒவ்வி நிற்பாள்" என்றெல்லாம்
கம்பன் குறிப்பிடுகிறார்.

வாலிக்கும் இராமனுக்குமிடையில் நடைபெறும் உரையாடல்
கம்பனிடைய காணியத்தில் மிகச் சிறந்த காட்சியாக அமைந்திருக்கிறது.
சிறந்த தமிழ்ச் சொற்களும் கருத்துக்களும், கருத்து வடிவங்களும் நிறைந்திருக்
கின்றன.

வாலியும் கக்கிரிணமும் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக் கொள்
டதைக் குறிப்பிடும்போது, "உந்துவர், உதைப்பர், ஏற்றவர், கடிப்பர்

நீண்ட இடிப்பர், மரத்தினால் அடித்த உரப்புவர், ஒறக்குவர், தெழிப்பர், தீ விழிப்பர் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகிறார் கம்பர்.

வாவி யீது இராமன் தகை கணைய ஏவினான், வாவி சோர்ந்து விழ்ந்தான். தன் யீது பாய்ந்திருந்த அம்பை இழுத்துப் பிடித்து அது பாருடையது என்ற பார்த்தான். அந்நிலை.

“முயல்மேல் சால் உலகுக்கெல்லாம்

மூலமந்திரத்த, முற்றம்

தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனி

பெரும் பதத்தைத், தானே,

அம்மையே எழுமை நோய்க்கும்

மருந்தினை, இராமன் என்மும்

செய்மை சேர் நாமம் தனினைக்

கக்களில் தெரியக் கட்டாள்”

என்றும் சொற்கள் கம்பன் கவிதையில் வெளிப்படுகின்றன. இந்த சொற்கள் எல்லாம் ஆழ்ந்த தத்துவ ஞானக் கருத்துக்கள் பொதிந்தவைகளாக உள்னதைக் காண்கிறோம்.

இன்றும், இல்லறம் குறந்த நம்பி, வில்லறம் குறந்த வீரன்.

வேத அ ல் சொல்லறம் குறந்திலாத ஞானியன் மரபு, நல்லறம் குறந்தது.

வெள்கு மகுடம் சாய்க்கும், வெறுத்தலிக்கும், இறை திறம்பினன், இழிந்த

னோர் இயற்கை, முறை கிழம்பினன், மறைதிறம் பாத வாய்மை,

மறவில் சொல்லும் குறை திறம்பாமல் காக்கத் தோன்றினான்.

வாய்மையும் மரபும் காத்து மகி உயிர் குறந்த ள்ளினல்.

தாய்மையும் அன்றி, நட்டும் தருமமும் தழுவி நின்றான், என்மும், இன்றும்,

குலம், கல்வி, கொற்றம் உற்ற நின்ற நல்ல நலம், புவனம், நாயகம்,

வலம், உலகம் தாங்கும் வன்மை, தீன்மை, கோவியல் தருமம் (அரசு

நீதி - ஆட்சி அறம்) ஒளி கடல் உலகம் கலியுறு காலம், ஒழுக்கம்,

விழிப்பம், நாட்டொரு கருமம், காட்டொரு கருமம், ஆன்மைத் குறை,

தொல்மையின் நன்மை, மருமத்து எய்தல், வீரம், விதி, மெய்ம்மையின்

வாரம், பாரம், பகை, அறம் காக்கின்ற பெருமை, அ ல் இயற்கை,

மகி அறவேவி, வீரம் பழுதுள், கல்வியின் மெய்ந்நெறி, மறம் திறம்பல்.

அறம் திறம்பல், ஏதிலார், எளியர், தீது தீர்த்தல், அருங்குலக் கற்பு, எய்திந் எய்தியதாக இயற்றினார், உணர்வு சென்றழிச் செல்லம் ஒழுக்கல், கலங்கலா அறநலிசெறி, பொறியினை யாக்கை, புலன் நோக்கிய அறிவு, வீடு பெற்ற விலங்கு, சிந்தை நல்லறத்தில் வழி சேர்தல், நல்ல தீதென்ற இயல்பொடு நல்லறிவு, தக்கது இன்ன, தகாதது இன்ன என ஒக்க உக்கல், காலன் ஆற்றல் கடிந்த கவிச்சியால், வினையினால் வரும் மேல்மையும், கீழ்மையும் (இங்கு வினை என்பது செயல்) மனைவி மாட்சி, அறந்திறல் அழிய செய்யால் புவிபுடை அக்கல், (ஆட்சியில் இரூப்போர் அறத்தில் திறனை அழிக்கும் எந்தச் செயலையும் செய்யலாகாது) தாய் என உயர்க்கு நல்கல், தருமம், தகவு, சால்பு, நெறியினை நோக்கும் நேர்மை, எஃறெல்லாய் புதிய கருத்துக்களும் கருத்து வடிவங்களும் நிறைந்த சொற்களைக் கம்பளி குறித்துக் காட்டுகிறார்.

வானியைச் "சிறியன சிந்தியாதாள்" என்ற கம்பர் பாராட்டுகிறார். அறிவுத் தெளிவு பெற்ற வானி, தனது விசிந்த மனப் பால்மக்கும், அறிவு முதிர்ச்சிக்கும் எடுத்துக் காட்டாக "ஆவிபோம் வேணயில் அறிவு தந்த உதவினாள்" என்ற கவி, மூவர் நீ, மறக்கவி நீ, அந்தம் நீ, மந்தம் நீ, பாவம் நீ, தருமம் நீ, பகையல் நீ, உறவு நீ எஃறெல்லாய் இராமாவதாரத்தில் அமைத்தனாவிய தலைமையை கம்பளி தனது சொற்குறிப்பால் காட்டுகிறார்.

சங்க காலத்தில், சேர, சோழ, பாண்டியர்களாவிய மூவேந்தர்கள் தமிய வளர ஆதரவு கொடுத்தனர். அக்காலத் தமிய இலக்கியங்கள் தமியில் பண்டையப் பெருமையை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவன வாக அமைந்திருந்தன என்பதைக் கண்டோம். அக்காலத்தில் தமிய மொழியில் சொல்வனம், இலக்கணம், இலக்கியம் நமது மொழியில் அடித்தளமாக அமைந்தது என்பதை அறிவோம்.

தொடர்ந்து ஏற்பட்ட தமிழகத்தில் நாகரீக வளர்ச்சியும், பாரத நாட்டில் தென் ஆகக்கு ஆசிய நாடுகளில் சமுதாய வளர்ச்சியும், தமிய மொழிக்கும் வடமொழிகளுக்கும் ஏற்பட்ட உறவு தொடர்பு சேர்மாகம்

முதலியவற்றால் மத்திய காலத்தில் மிகப் பெரும் அளவில் தமிழ் மொழியில் இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி பெற்ற தமிழ் மொழியில் சொல்வளம் விரிபட்டது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக கம்பகதை மகா காவியத்தில் சொல்வளத்தில் அருஞ்சுவையை சிறிது கண்டோம்.

இந்த இக்காலத்தில் இதர அகற்ற பல தமிழ் இலக்கியங்கள் காப்பியங்கள் ஆறா கல்வி, பத்தி இலக்கியங்கள் முதலியவை எல்லாம் பெரிய அளவில் தமிழ் மொழியில் சொல்வளத்தைப் பெருக்கியிருக்கின்றன என்பதை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டோமோம்.

கவிதை வடிவங்களிலான இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி பெற்ற காலத்தில் பேச்சு மொழிகள் எழுத்து மொழிகளாக மக்கள் மொழி இலக்கிய மொழிகளாக இரண்டும் இணைந்தும் ஒவ்வொன்றும் சுயேச்சையாகவும் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றன. இலக்கியங்களை மக்களுக்கு விநியோகிக்கும் சொல்லம் வகையில், விநியோகிகள் ஆற்றும் முறையிலும் பேச்சு மொழிகள் வளர்ச்சி பெற்றன. அவையும் மொழியில் சொல்வளத்தில் வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளன.

உற்பத்தி சக்திகளில் வளர்ச்சி, அரசியல் ஆட்சி நிர்வாகங்களில் விநியோக, கல்வி கலாச்சார வளர்ச்சி மற்றும் வெளித் தொடர்பு, வாணிப வளர்ச்சி, மக்களுடைய சமுதாயப் பரிமாற்றம், தொழில் மற்றும் தொழில் துறைகளில் வளர்ச்சி, ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் வளர்ச்சி மற்றும் பரிமாற்றங்கள் பரஸ்பர தொடர்புகள் முதலியவையெல்லாம் மொழிகளில் சொல்வளம் பெருக்கத்திற்கு உதவியாக இருந்துள்ளன. அந்த வகையில் தமிழ் மொழியும் இடம் காலம் சூழ்நிலைகள் ஆகியவைகளில் மத்தியில் சிறந்த முறையில் சொல்வளம் பெற்ற தனது வடிவ வளத்தை பலப்படுத்தியிருக்கிறது. அதன் மூலம் தமிழ் மொழியில் அடித்தளமும், மேல் கட்டுமானங்களும் மேலும் பலப்பட்டு விநியோகிப்பட்டுள்ளன.

உரைநடை காலம்

பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டு காலங்களிலும் அதற்குப் பின்னரும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் தொழில் புரட்சி ஏற்பட்டதை ஒட்டி, மிகப் பெரிய அளவில் சமுதாய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. புதிய நவீன எந்திரத் தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. உற்பத்தி சக்திகள் அபரிமிதமான அளவில்

வளர்ச்சி பெற்றன. அச்ச எந்திரங்கள் மற்றும் இதர கல்வி சாதனங்கள் பெருகின.

மக்களிடமிருந்து முறைகள் மாறி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற ஜனநாயக ஆட்சி முறைகள் தோன்றி நிலை பெற்றன. மத சிறுவனங்கள், மடாலயங்களில் ஆதிக்கம் குறைந்து மதச் சார்பற்ற அரசுகள் தோன்றின. மக்களிடம் மிகப் பெரிய அளவில் மதமலர்ச்சி ஏற்பட்டு தீவிரமான கலாச்சாரப்பிரச்சினைகள் நிகழ்ந்தன. மக்களுக்கிடையில் பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரங்களும், ஜனநாயகப் பிரச்சாரங்களும் அதிகரித்தன. பத்திரிகைகள் (செய்தித்தாள்) கதைகள் கட்டுரைகள், நவீனங்கள் பெருகின. அவைகளில் மூலம் மொழிகளில் உரை நடை விரிவுபட்டு அவை புதிய பரிமாணங்களை எட்டின.

இத்தகைய உரை நடை வளர்ச்சிக்கு, செய்தித்தாள்கள், உரை நடைப் புத்தகங்கள், பாடப் புத்தகங்கள், அறிவியல் கட்டுரைகள் முதலியவற்றில் வளர்ச்சிக்கும் விருவாக்கத்திற்கும் விநியோகத்திற்கும், அச்ச எந்திரங்களும், நவீனப் போக்குவரத்து சாதனங்களும் அடித்தளமாக அமைந்தன.

உற்பத்தி முறை, அரசியல், பொருளாதார, கல்வி கலாச்சாரம் மனித வாழ்க்கையில் இதர பல்வேறு துறைகளும் ஒரு புதிய நாகரீகம் ஐரோப்பிய நாகரீகம் உலகம் முழுவதிலும் பரவியது.

அண்மைய ஆட்சி

இந்திய நாட்டில் அண்மைய ஆட்சி பரவியது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலை பெற்றது. அண்மைய ஆட்சி இந்திய நாட்டில் பழம் பெரும் நாகரீகத்தை அழித்தது. அண்மைய ஆட்சியின் கொள்கை இந்திய நாட்டில் மிகப் பெரிய சேதங்களையும், படுகாயங்களையும் பதித்தன. நமது நாட்டில் பழைய உற்பத்தி முறை படிப்படியாக அழிந்தது. பழைய ஆட்சி முறைகள் நிர்வாக முறைகள் அழிந்து புதிய அண்மைய ஆட்சி நிர்வாகமும் ஏற்பட்டது. இந்திய நாட்டில் மொழிகள், கல்வி, கலாச்சாரம், இலக்கிய வளர்ச்சி முதலியன அனைத்தும் பிழிந்து தள்ளப்பட்டன.

செய்தித்தாள்
மொழிகள்

அன்விய சூட்சியாளர்களைத் துதரவியல் நிறுவியும், சில சிறித்தவ பாதிரியாளர்களும், மத போதகர்களும் இந்திய நாட்டிற்கு வந்து கடலோரங்களில் தங்கள் மத அமைப்புகளை உருவாக்கி, அச்ச எந்திரங்கள் மூலம், சிறித்தவ வேத சூல்களை மொழியாக்கம் செய்து இந்திய மொழிகளில் வெளியிட்டு மக்களிடம் பரப்பினர். அப்போது அதை யொட்டி, தமிழ் மொழியிலும் உரைநடை தோன்றி ஊர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது.

ஆங்கிலக் கல்வி, வியாபாரம், போக்குவரத்து, சூட்சி தீர்வாகும் மூலம் இந்திய மொழிகளை உரை நடை, தமிழ் மொழியிற் உரைநடை, பாட சூல்கள், பத்திரிகைகள் முதலியன பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சற்றே அதிகமாக ஊர்ச்சியடைந்த தொடங்கியது.

பேராசிரியர் பெருந்தகை டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்கள் தனது தூதர்ச்சி கட்டுரைகள் முதல் தொகுதியில், கட்டுரைக் கலை கற்றல் தலைப்பினால் கட்டுரையில் "உன்னத சங்க காலத்தில் அருவியாய் பிறந்த, சமய காலத்தில் தூதாய் பெருவி, சமுதாய காலமாகிய கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளில் பொதுவாகத் தமிழ் உரை நடையும், சிறப்பாகக் கட்டுரைக் கலையும் கூலாய்ப் பொங்கத் தொடங்கிய காலம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டேயாகும்" என்ற சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இனி தமிழில் உரை நடையையும் கட்டுரைக் கலையையும் கையாண்ட, ஊர்ந்த தமிழ்ப் பெரியார்கள் பலரைப்பற்றி தமிழ்ப் பெரியார் பேராசிரியர் பெருந்தகை டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்கள் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். வடவர் வள்ளலார் இராமலிங்கர், ஆறுமுக நாவலர், சங்கத்தமிழ் ஊர்ந்த தமிழ்த்தாத்தா உ.வே. சாயிநாதய்யர், மறைமலை அடிகள், தமிழ்ச் சான்றோர் திரு.வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார், பெருங் கவிஞர் பாரதியார் மற்றும் பல தமிழ் அறிஞர்களையும் பேராசிரியர் பெருந்தகை குறிப்பிடுகிறார்.

உரை நடையில் கட்டுரைகள் கருத்துரை, கதைகள், நவீனங்கள் ஆராய்ச்சித் தொகுதிகள், ஆய்வுரைகள், அறிவியல் தொகுதிகள் இலக்கியத் தொகுதிகள் மூலம் இப்பெரியார்கள், தங்கள் கருத்துக்களை மக்களிடையில் எளிய நடையில் பரப்பினார்கள். இப்பெரியார்களில் பலரும் தமிழ் மட்டுமல்லாமல் இதர பல மொழிகளிலும் குறிப்பாக வடமொழி, ஆங்கிலம் முதலிய வற்றிலும் வல்லாளர்களாவர். எவ்வே அவர்களுடைய உரைநடையில் இதர மொழிகளில் தாக்கமும் செல்வாக்கும் இருப்பதையும் காணலாம். அதே சமயத்தில் தனித்தமிழுக்கான முயற்சிகளும் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

அனுப்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்கர்

வள்ளலார் இராமலிங்க கவாமிகள் தமிழ் மொழி மட்டுமே நகிகறிந்தவர். அவர் வாழ்ந்த காலம் தமிழகத்தில் ஆங்கிலேயர் வலுவாக ஆட்சியில் இருந்த காலம். அளிய ஆட்சியால் மக்கள் அளவுக்கு மீறிய அவதிகளுக்கும் இளையிருந்தனர். மக்கள் பசிதூய், பட்டினியால் செத்த மடிந்து கொட்டிருந்தனர். கல்வியறிவு இல்லாமல் கல் மூடிப் பழக்க வழக்கங்கள் நிரம்பி சமுதாய சீரழிவுகளும் பெருவியிருந்த காலம்.

மிகப் பெரிய சமூக சீர்திருத்தவாதியாக இராமலிங்க அடிகள் தமிழகத்தில் தோன்றி அருட் சோதியாக விளங்கினார். அவர் காலத்தில் தமிழ் மொழியில் வடமொழி செல்வாக்கும் ஆங்கில மொழி செல்வாக்கும் பரவியிருந்தது. வள்ளலார் தனது கவிதைகள், உரைநடைக் கருத்துரைகள் மூலம் மக்களுக்கு தலை சிறந்த நல்லரைகளை வழங்கியுள்ளார். அவருடைய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தில்,

"உலகத்தில் மனிதப் பிறப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் இந்தப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்ம லாபத்தைக் காலமுள்ளபோதே அறிந்து அடைய வேண்டும்" என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்த ஆன்ம லாபம் என்பது பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

எல்லா அண்டங்களையும், எல்லாப் புலனங்களையும், எல்லாப் பொருட்களையும் எல்லா ஜீவர்களையும், எல்லா ஒழுக்கங்களையும், எல்லாப்

பயக்களையும் தமது பூரண இயற்கை விக்கமாகிய 'அருட் சக்தியால்' தோன்றி விளங்க, விக்கம் செய்கின்ற இயற்கை உண்மை வடிவிராசிய 'கடவுளில்' பூரண இயற்கை இப்பத்தைப் பெற்ற, எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும் எவ்வளவும் தடை படாமல் வாழ்கின்ற ஒப்பற்ற வாழ்வே இந்த மனிதப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க சூழ்ம லாபம் என்ற உண்மையாக அறிய வேண்டும்" என்ற கருணிறார்.

இந்த உரையில் தத்துவ ஞானமும் விவிலாநிச் கொள்கையும் தமிழும் தமிழ் நடையும் வெளிப்படுகிறது. விவிலாநிச் உரைநடைக்கு மற்றொரு எடுத்துக் காட்டு:-

"உருப்பதற்கு வந்திரயின்னாமலும், இருப்பதற்கு உடயின்னாமலும் உருவதற்கு நியயின்னாமலும், பொருத்தவதற்கு மகையின்னாமலும், விருப்பியபடி செய்வதற்குப் பொருள் முதலிய வேற வேற கருவிகள் இல்லாமலும், துன்பப் படுகின்ற ஜீவர்கள் விடயத்தில் ஜீவ காருண்யம் தோன்றி உருப்பதற்கு நிரைய வந்திரம், இருப்பதற்கு இடம், உருவதற்கு நிலம், பொருத்தவதற்குப் பெண், விருப்பியபடி செய்வதற்குப் பொருள் முதலானவை கொடுத்தபோது பெற்றாகக் கொட்டவர்களுக்கு உள்ளிருந்து முகத்திடைமாகத் தோன்றுகின்ற இப்ப விக்கமும், அந்த இப்பத்தைக் கண்டு கொடுத்தவர்களுக்கு உடயாகின்ற இப்ப விக்கமும் கடவுள் கரணத்தில் சுகதேசமும் ஜீவகரணத்திற் பூரணமு மாகத் தோன்றுகின்றவையாக உயிததால், அது அபர இப்பம் என்ற அறிய வேண்டும் என்ற குறிப்படுகிறார். இந்த உரை நடயில் தமிழும், தமிழ்த் துடிப்பும் இருப்பதைக் காக்கிறோம்.

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் இரண்டால் பிரியில், "மனிதப் பிறப்பில் தேகத்திலும், கரணங்களிலும், புவகத்திலும், போகங்களிலும் குறைவின்றி நல்ல அறிவுடையவர்களாய் பசி, பிடி, கொலை முதலிய தடைகளில் இல்லாமல், உறவினர், சினைகர், அயலார் முதலியருந்தருவ, சந்ததி விக்கத்தக்க சந்தருமுள்ள மகையியோடு விடயங்களைச் சில நாள் அனுபவிக்கின்றதை இம்மை இப்ப லாபம் என்றறிய வேண்டும்" என்றும்,

"இன்பு, தயை, ஒழிக்கம், அடக்கம், பொறுமை, வாய்மை, னாய்மை முதலிய சப குணங்களைப் பெற்ற, விடய இன்பங்களை வருந்தி முயல்வ அபவித்தப் புகழ்பட வாழ்தலென்ற அறிய வேண்டும்" என்றும்,

"பசி, கொலை, பிணி, ஆபத்த, தாகம், பயம், இன்மை, இச்சை இவைகளால் ஜீவர்கள் ஐக்கத்தை அபவிக்கக் கண்டபோதும், ஆன்ம உருக்கம் உண்டாகுமென்றறிய வேண்டும்" என்றும், வள்ளலார் கூறுகிறார்.

ஜீவ காரணிய ஒழுக்கம் மூன்றாம் பிரிவில் ஜீவ ஒழுக்கம் என்றும் தலைப்பில் "ஆக் மக்கள், பெம்மக்கள் முதலிய யாவர்களிடத்திலும் ஜாதி, சமயம், மதம், ஆசிரமம், சூத்திரம், கோத்திரம், குலம், சாத்திர சம்பந்தம், தேச மார்க்கம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்றும் பேதம் நீக்கி எல்லாரும் தம்மவர்களைப் சமத்திற்கொள்ளுதல் - ஜீவ ஒழுக்கம் என்பதாலும் என்ற குறிப்புகளாகும்.

வள்ளலார் உரை நடை தமும், தமும் சொற்கள், அக்காலத்தில் தமும் தமும் மொழியில் பழக்கத்திலிருந்த இதர மொழி சொற்கள் அவர் கையாக்குள்ள சொற்கள் பொருள் கருத்து, கருத்து வடிவம் ஆகியவை உயிரோட்டமுள்ளவைகளாக அமைந்துள்ளன. அக்காலத்தில் மக்கள் நிலையை அறிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

பாரதியின் உரை நடை மொழி

பாரதியின் உரை நடை மொழியை ஆராயுமுன், வரலாறு பூர்வமான பிணிகளையேக் கண்டோம். பாரதியின் உரைநடை வேகமும், உயிர்த்தடிப்படும் கொண்டுக்கூறும். பாரதியின் எழுத்துரைகள் பெரும்பாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுந்தவை. அந்நிய ஆட்சியும், பாரதி காலத்திற்கு முந்திய கால இலக்கியங்களும் அவருடைய பிணிகளாகும். பேராசிரியர் பெருந்தகை டாக்டர் ந. சஞ்சீவியவர்கள் தனது கட்டுரைக் கலை பற்றிய கட்டுரையில் பாரதியாரின் உரைநடை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். பாரதியாரின் அந்தக் கட்டுரைப் பகுதியைப் பேராசிரியர் பெருந்தகை அவர்களும், மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்கள். பாரதியின் அந்தக் கட்டுரைப்

பகுதியை முழுமையாகக் காப்போம். அதில் அவருடைய உரை நடைத் தழுவீக்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது.

"தமிழா தெய்வத்தை நம்பு, பயப்படாதே, உனக்கு நல்ல காலம் வருகிறது".

"உகல ஜாதியிலே உயர்ந்த அறிஞர் பிறந்திருக்கிறார்கள். தெய்வக் கண்ட கவிஞர், அற்புதமாக சங்கீத வித்வான்கள், கை தேர்ந்த சிற்பர், பல ஊல் வல்லார், பல தொழில் வல்லார், பல மணிகள் தோன்றுகிறார்கள். அச்சமில்லாத தர்மீஉந்தர் பெருகுகின்றனர். உகல ஜாதியிலே தேவர்கள் மனிதராக அவதரித்திருக்கிறார்கள். கண்ணை நன்றாகத் துடைத்து விட்டு நாக்கு பக்கங்களையும் பார். ஒரு நிலைக் கண்ணடியிலே போய்ப் பார்.

"நமது நாட்டு சித்தர்களிலே பலர் சக்தி கூட்கவி
அவதாரமாக ஐந்திருக்கிறார்கள். ஒளி, சக்தி, வலிமை, விரிபம்,
கவிதை, ஆகு, மகிழ்ச்சி நன்கொள்கணம் உகலச சார்திரை.

"தமிழா, பயப்படாதே, ஊர் தோறும் தமிழ்ப் பள்ளிக்
கூட்கள் போட்டு ஐரோப்பிய சாஸ்திரங்களை எல்லாம் தமிழில் கற்றிக்
கொடுக்க ஏற்பாடு செய்.

"ஜாதி வேற்றுமைகளை வளர்க்காதே! 'ஜாதியிரண்டொழிய
வேறில்லை' என்ற பழந்தமிழ் வாக்கியத்தை வேதமாகக் கொள்.

"பெண்ணை அடிமையென்று கருதாதே. முற்காலத்துத்
தமிழர் மனைவியை 'வாழ்க்கைத் தலை' என்றார். ஆதமாவும் சக்தியும்
ஒன்று. ஆணும் பெண்ணும் சமம்.

"வேதங்களை நம்ப அவற்றில் பொருளைத் தெரிந்து கொண்டு
பிழ் நம்பு. புராணங்களைக் கேட்டு பயனடைந்து கொள். புராணங்களை
வேதங்களாக நிகைத்து மடமைகள் பேசி விலங்குகள் போல் நடந்து
கொள்ளாதே.

" தமிழா உரது வேலைகள் அனைத்திலுமே பொய்க்கதைகள் மிதமிஞ்சி விட்டன. உரது மதக் கொள்கைகள் லௌகிகக் கொள்கைகள், வைதீக நடை எல்லாவற்றிலுமே பொய்கள் புகுந்து தலை தூக்கி ஆட ஓடும் கொடுந்து விட்டாய். இவற்றை நீக்கி விடு. விட்டிலும் வெவியிலும், தனிமை யிலும், கட்டிடத்திலும், எதிலும் எப்போதும் நேர்மையிருக்க வேண்டும். உண்மையிருக்க வேண்டும். நீயும் பிறரை வஞ்சிக்கலாகாது. பிறரும் உன்னை பிறரை வஞ்சிப்பதையும் நீ இயன்ற வரை தடுக்க வேண்டும். எல்லாப் பேதகளைக் காட்டிலும் உண்மையே பேததாள் பெருமை கொட்டாது. உண்மை தவறுகளுக்கெல்லாம் உயிர். உண்மை சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாம் வேர். உண்மை இப்பத்திற்கு நல்லது. உண்மை பரமாத்மாவிடம் கண்ணாடி. ஆதலால் தமிழா, எல்லாச் செய்திகளிலும் உண்மை நிலவுமாடி செய்.

"தமிழா, ஸூதிப் படிப்பதெல்லாம் மெய்யுமில்லை, ஐதீர் நீண்ட கேட்பதெல்லாம் பொய்யுமில்லை. 'முந்திய சாஸ்திரம்தாள் மெய், பிந்திய சாஸ்திரம் பொய்' என்ற தீர்மானம் செய்து கொள்ளாதே. காலத்தக்கும் உண்மைக்கும் எதிரிடையாக ஒர் கண்ணு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? "தகப்பன் வெட்டிய கிணறு என்ற சொல்லி மூடர்கள் உயிர் நீரைக் குடிக்கிறார்கள்" என்றும் பஞ்ச தந்திரம் நடைக்கிறது.

" இவ்வுலகில் நாக்கு புருஷார்த்தங்கள் என்ற பொரியோர் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவை அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பன.

" இவற்றின் அறமாகவு கடமை. அது உட்கும் உரது சுற்றத்தாருக்கும் பிறர்க்கும் நீ செலந்த வேண்டிய கடமை. "பிறர்" என்பதனால் வையகம் முயுவதும் அடங்கும். கடமையிந்தவறலாகாது. தொழில்களெல்லாம் நற்பயன் தருமிடத்து அறங்களாகும்.

"பொருள் என்பது செல்வம், நிலமும் பொருளும், கலையும் புகழும் நிறைந்திருத்தல், நல்லமக்களைப் பெறதல், இன்ப பெருமை சேருதல் இவையெல்லாம் செல்வம். இச்செல்வத்தைச் சேர்த்தல் மனித உயிருக்கு நாள் இட்டிருக்கும் இரண்டாம் கட்டளை.

"இன்பம் எளிதது இவிய பொருள்களுடல் உயிர் கலந்து நிற்பது. பெண்பாட்டு, கந்த முதலிய ரஸ வஸ்துக்களை அபவிப்பது, இவ்வீழ்ப்பங்கள் எல்லாம் தமிழா, உகக்கு நன்றாக அமையும்படி பராசக்தி அருளி புரிக. உத்தமைய நோய்களெல்லாம் தீர்க. உடல வறமை தொலைக. உகக்கு இனிமையும் அழகுமுடைய வஸ்துக்களெல்லாம் வசப்படுக. பஞ்ச பூதங்களும் உகக்கு வசப்படுக. நீ எப்பொழுதும் இன்பம் எய்துக.

விடாவது பரமாத்மாவுடனிறிவு கலந்து நிற்பது. வீடு என்ற சொல்லுக்கு 'விடுதலை' என்ற பொருள். மேல் கூறப்பட்ட மூன்று புருஷார்த்தங்களும் ஈடேறிய பெரியோருக்கு ஈசன் தானாகவே வீட்டு நிலையருள் செய்வாக, தமிழா உடல புருஷார்த்தங்கள் கை கடுக! என்ற பாரதி கூறுகிறார்.

பாரதியினை இந்த உரை நடைக்குறிப்பை மீண்டும் மீண்டும் படிப்போமாக. இதிலுள்ள கருத்துக்கள், அவைகளில் உள்ளடக்கம் ஆகியவைகளில் சிறப்புத்தன்மைகள் ஒரு புறமிருக்க, அதன் தமிழ் நடை, தமிழ் சொற்கள், அவர் கையாண்டுள்ள தமிழ் மொழி நடையில் ஆற்றல் வேகம், கரிய சொற்களில் ஒட்டம், அவை படிப்போர்கள் உள்ளங்களில் ஏற்படுத்தும் எழுச்சி வேகம் ஆகியவைகளை நாம் தெளிவு படக் காண முடிகிறது.

பாரதி காலத்தில் தமிழ் மொழி நடையில் ஏற்கனவே கலந்திருந்த வடமொழிச் சொற்களுடன் ஆங்கில மொழியின் கலப்பும் சேர்ந்து கொட்டது. மக்கள் பேசும் தமிழ் மொழியில் கூட வட மொழிச் சொற்களும் ஆங்கில மொழிச் சொற்களும் கலந்திருந்தன. இன்றும் கூட நகரங்களில் வாயும் மக்களிடையில் குறிப்பாக நடுத்தர மக்களிடையில் அவர்கள் பேசும் தமிழ் மொழியில் ஆங்கிலச் சொற்களின் கலப்பு அதிகமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

பாரதி தனது தமிழ் உரை நடையில் தேவைப்படும்போது பிற மொழிச் சொற்களை குறிப்பாக வடமொழி மற்றும் ஆங்கில மொழிச் சொற்களை எடுத்துக் கொள்ளத் தயங்கவில்லை. ஆயினும் அவருடைய குறிக்கோளாக 'இயன்ற வரை தமிழே பேசவேண்டும், தமிழே எழுதுவேண்டும், சிந்தனை செய்வது தமிழிலே செய்வேண்டும்' என்ற குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழ் உரை நடைக்கு தமிழ் சிந்தனை, எப்பொருளைப் பற்றியும் நாம்
 ஸூதவோ, பேசுவோ முயலும்போது தமிழில் சிந்திப்பது என்பது மிகவும்
 அவசியமாகும்.

'முடபக்தி' என்மும் தலைப்பில் பாரதி ஸூதியுள்ள கட்டுரையில்
 கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

"நம்முடைய ஜனங்களுக்கிடையே இந்த நிரிஉதம் வரை நடைபெறும்
 மூட பக்திகளுக்குக் கடைக்கு வழக்கே கிடையாது. இதனால் நம்மவர்களின்
 காரியங்களுக்கும் விவகாரங்களுக்கும் ஏற்படும் விக்கிணங்களுக்கு எல்லை இல்லை.

இந்த மூட பக்திகளிலே மிகவும் தொல்லையாக அம்சம் யாதெனில்
 எல்லா செய்கைகளுக்கும் நான் நக்சத்திரம், லக்ஷம் முதலியவை பார்த்தல்,
 க்ஷவரம் பன்னிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்குக் கூட நம்மவர், மாசுப்
 பொருத்தம், பக்ஷப் பொருத்தம், திதிப் பொருத்தம், நாட்பொருத்தம்
 இத்தனையும் பார்த்தாக வேண்டியிருக்கிறது. க்ஷவரத்திற்கே இப்படி என்றால்
 இனி கல்யாணங்கள், சடங்குகள், வியாபாரங்கள், யாத்திரைகள், விவசாய
 ஆரம்பங்கள் முதலிய முக்கிய காரியங்கள் பல்லாயிரத்தின் விடையத்திலே
 நம்மவர் மேற்படி பொருத்தங்கள் பார்ப்பதில் செலவிரும் கால விரயத்திற்கும்
 பொருள் விரயத்திற்கும் வரம்பே கிடையாது. சகலம் பார்க்கும் வழக்கமும்
 காரியங்களுக்கு பெருந்தடையாக வந்து முண்டிருக்கிறது. இதில் நேரும்
 அழிவுகளும் அவற்றால் பொருள் அழிவுகளும் எவ்வளவு உட்காணிறை என்பதை
 நம்மவர் கவனிப்பதே கிடையாது. சகலம் பார்ப்பதனால் காரிய
 நஷ்டம் மாத்திரம் உட்காணிறது. நாட்பொருத்தம் லக்ஷப் பொருத்தம்
 முதலியவை பார்க்கும்படித்தே காரிய நஷ்டம் மட்டுமின்றி மேற்படி லக்ஷம்
 முதலியவை பார்த்துச் சொல்லும் சோதிருக்கு வேற பண்பிசைவாகிறது" என்ற
 ஸூதுகிறார்.

பாரதியின் இந்த உரை நடையில் வடமொழிச் சொற்கள் பல
 கலந்திருப்பதும் மொழி சரளமாகவும், அக்காலப் பேச்சு நடையிலும்,
 இணைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

பாரதியீ உரைநடைக்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு:-

"சீதம்பரம்" எல்லாம் தலைப்பிலாகக் கட்டுரையில், "காலை பந்து மலி இருக்கும். நால் லீநாகம் செந்து பூஜை முடித்து, பழம் தின்ற, பால் குடித்து, வெற்றிலை போட்டு மேலைத்திறல் வந்து நாற்காலியில் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டு ஓலை காரியம் செய்வதென்ற தெரியாமல் வாசுதேவப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஜன்னலுக்கு எதிரே வாசம் தெரிகிறது. ஓலையில் அடிக் கிறது. வெயிற்பட்ட மேகம் பகற் சந்திரன் நிறங்கொண்டு முதலையைப் போலும், ஏரிக்கரையைப் போலும் நானாவிதமாகப் படுந்துக் கிடக்கிறது. எதிர் வீட்டில் குடி உல்லை. அதற்குப் பக்கத்து வீட்டில் இருந்து சங்கீத ஓசை வருகிறது. வீதியிலிருந்து குழந்தைகளின் சப்தம் கேட்கிறது. வண்டிச் சப்தம், பக்கத்து வீட்டு வாசலில் விறகு பிளக்கிற சப்தம், நான்கு புறத்திலும் காக்கைகளின் குரல், இடையிடையே குயில், கிளை, புறாக்களின் ஓசை, வாசலிலே காவடி கொண்டு போகும் மலியோசை. தொலையிலிருந்து வரும் கோவிற் சங்கீத நாடம், தெருவிலே சேவலின் கொக்கரிப்பு, இடையிடையே தெருவில் போகும் கூத்திகளின் பேச்சொலி, அண்ட வீடுகளில் குழந்தை அழும் சப்தம், "நாராயணா, கோபாலா" என்ற ஒரு பிச்சைக் காரனின் சப்தம், நாய் குரைக்கும் சப்தம், கதவுகள் அடைந்துத் திறக்கும் ஒலி, வீதியில் ஒருவம் "உறலுக்கும்" என்ற தொண்டையை லேசாக்கி இருமித்திருத்திக் கொள்ளும் சப்தம், தொலைவிலே காய்கறி விற்பவன் சப்தம், 'அரிசி, அரிசி' என்ற அரிசி விற்பன் கொண்டு போகிற ஒலி, உப்படிப் பலவிதமாக ஒலிகள் ஒன்றன் பின் மற்றொன்றாக வந்து செவியில் படுகின்றன. இந்த ஒலிகளையெல்லாம் பாட்டாக்கி உயற்கைத் தெய்வத்தின் மஉறா மெளனத்தைச் சூழியாக்கி என் மகம் அபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது" என்ற எழுதுவிறார்.

இதில் சிறிய சிறிய வாக்கியங்கள், சேர்ந்த பொிய வாக்கியங்கள், பொருள் பொதிந்த வர்ணனைகள், எளிய நடை, ஓசை, சப்தம், குரல், ஒலி, நாடம், போன்ற இவையாக பொருள் கொண்ட பல சொற்கள் முதலிய வற்றைக் காண முடிகிறது. தற்கால தமிழ் உரை நடையின் தொடக்கமாக பாரதியீ இந்த உரை நடையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த மரபு சிறந்த வழி காட்டுதலாக அமைந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது.

"மயிலாப்பூரில் ஸ்ரீகலவல கண்ணல் செட்டியார் ஏற்படுத்திய புதிய ஸம்ஸ்கிருத கலாசாலையில் க்ருஹப்பிரவேசத்தை ஒட்டி நீதிபரவின ஸ்ரீ சுப்ரமணிய ஐயர் செய்த ஆசி வசனங்களிடையே ராமானுஜாசாரியருடைய மகிமையைப் பற்றி சில வார்த்தைகளை சொன்னார். ஸ்ரீமாத் நீதி மணி ஐயர் பிரம்ம வேதாந்தியாகையால் இவருக்குத் தவையதம், விஷைந்தாத்வைதம், அத்வைதம் என்ற மூன்று கட்சியும் சம்மதம். அத்யம் ஒன்று, அதனை ஆராதனை செய்யும் வழிகளை பல. அத்வைத ஸ்தாபனம் செய்த சங்கராசாரியரே, உதம்மத ஸ்தாபனமும் செய்ததாக அவருடைய சாந்திரம் சொல்லுகிறது" என்ற "நம்பிக்கை" என்றும் தலைப்பில் பாரதி எழுதுகிறார். இந்த உரைநடை மலிப் பிரவாளத்தை ஒத்திருப்பதைக் காணலாம்.

"ஆரிய ஸம்பந்த" என்றும் தலைப்பில் வடமொழி, தமிழ் மொழிகளில் சொல்லியபுகளை கருத்த இணைப்புகளை முன் வைக்கிறது.

"ஸம்பந்த எந்தென ஸம்ஸ்கிருதச் சொல். இதன் பொருள் செல்வம். ஆகால் இங்கு செல்வம் என்பது திரவியத்தையும் பூரித்தியையும் ஆருமாடுகளையும் மாத்திரமே குறிப்பிடுவதே.

(1) ஆரியச் செல்வம் (2) ஒலிக்சச் செல்வம் (3) பொருள் செல்வம் ஆகிய மூன்றையும் குறிப்பிடும் "ஆரிய சம்பந்த" என்பது உறிந்தக்கருடைய ஆரிய வளர்ச்சி" என்ற குறிப்பிடுகிறார்.

கம்பல் தனது காவியத்தில் "சவியுறத்தெளிந்து தக்வென்

றொழுக்கமும் தழுவிச் சான்றோர்

கவியைக் கிடந்த கோதாவரியினை

வீரர் கண்டார் "

என்ற குறிப்பிட்டுள்ளதை பாரதி எடுத்திக் காட்டி கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

"சவி" என்பது ஒளி. இது வட சொல். கம்பல் காலத்தில் அதிக வழக்கத்தில் இருந்தது போலம். "ஒளி பொருந்தும்படி தெளிவு கொட்டதாவி தக்வென்ற (குளிர்ந்த) நனடயுடையதாவி, மேலோர் கவிதையைப் போலக்

கூடத்தது கோதாணி ததி" எஃது கல்பதி னிணை செந்நிழல். னாவே
கவிதைகலில் "ஒலி, தெலிவு, குளிர்ந்த நடை ஓர்ஓம் இலக்க வெளிநிழல்பு
கம்பலைய மதமாகும். இதுவே நியாயமாக கொள்கை" எஃது பாரதி
குறிப்பிட்டு மேலும் தொடர்கிறார்.

"மேலும் நெடுஞ்காலத்தக்கு முன்பே னுதப்பிட்ட த கிஷி
அக்காலத்தது பாண்டையத் தவினைவ. காலம் மாற மாற, பாண்ட னாதி
கொண்டு போகிறது. பழைய பதங்கலி மாறிப் புதிய பதங்கலி உட்பாவிதை.
புலவல் அந்த அந்தக் காலத்தது ஜகங்குக்குத் தெளிவாகத் தெரியக் கூடிய
பதங்கலையே வழங்க வேக்கும். அருமையான உள்எக் காட்சிகளை எண்ண
கொண்ட நடைவிலே னுறுவது நல்ல கவிதை. ஆனால் சென்ற சில தாற்
றாங்குகளாக புலவர்களும் சாமியார்களும் சேர்ந்து வெஃ சாதாரண விடயங்களை
அசாதாரண அலெனக் அந்தகார நடையில் னுறுவது தாற் உயர்ந்த கல்வித்
திறமை எஃது தீர்மானம் செய்து கொட்டார்கலி".

இந்தப் பகுதியில் பாரதியில் நல்ல உரைநடை வடிவமும் அத்துடற்
மொழி நடை பற்றிய அருண்டய கொள்கையிற் உள்எடக்கமும் அடங்கியுள்ளதைக்
காணலாம். அத்துடற் பாரதியில் உரை நடையில் இலக்கவ விதி விலக்கங்களும்
காண்கிறோம்.

பாரதியார்கல் உரைநடையில் மொழி பெயர்ப்புகளும் ஒரு பகுதியாகும்.

"அடங்கி நட" எஃதும் கட்டுரை. வங்க பாண்டையில் சூமாத்
லர். ரவிந்திரநாத் தாகூர் அவர்களால் னுறுதப் பெற்றது. "மாடர்க் ரிவியூ"
பத்திரிகையில் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, அதலில்மும் சூமாத்
சி. சுப்பிரமணிய பாரதியால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

"மழை கொஞ்சம் னாற ஆரம்பித்தால் எங்கலி சந்தியம் னா
போய்ச் சேரும், சிப்பூர் ரஸ்தாணியம் நீர் வெளிளமாய் விடுகிறது. நாற்
தலை நரைத்த சிழவகாலி விட்டேக். சிறு பிராய முதல் இதுவரை ஒரு
முறை கூடத் தவறாமல் வருகின்றதோறும் இப்படி நடப்பதைப் பார்க்கும்போது.
இவ்வுலக வாழ்க்கையில் நீரில் பாதி நிலத்தில் பாதி குடிநீருக்கும் இச்சகி
கல்க்குள்ள யோக்கியதைதாற் நமக்கு இருக்கிறது எஃது ல்கல்க் எஃது னாதி
அடிக்கடி உதிப்பது உஃடு.

இங்ஙனம் அறுபது வருஷங்கள் ஆய் விட்டன. இதற்கிடையே உலகத்தில் நடந்த மாறுதல்கள் பல. கவியுகத்தில் குதிரையாக இருந்த நீராவியை இப்போது மின் சக்தி கண்டு நகைக்கிறது. கண்ணுக்கு எட்டாதிருந்தது பரமாணு. இப்போது மகத்துக்கு எட்டாதிருந்த சித்தாந்தம் உட்பாயிருக்கிறது. சாகப் போகிற ஏறம்பைப் போல மனிதன் சிறகு முனைத்துப் பறக்கிறான். "வானத்தில் இடம் உகக்கா எகக்கா? என்று நீதி ஸ்தலத்திற்கு வியாஜ்யங்கள் விரைவாக வரக் கூடிய காலத்தை வக்கீல்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஒரே நாள் இரவில் சீசர் எல்லோரும் 'பெற்றிக்குடியி' யை நறக்கி எறிந்தனர். ஐந்தாறு வருஷத்தாளுதலை ஜப்பான் பும்பது வருஷத்தில் தாவி விட்டது. ஆனால் இந்த சிப்பூர் ரஸ்தாவில் மழை பெய்தால் சேல உட்காமம் செய்ய வழியில்லை. அதன் ஸ்திதிக்கு மாறுதல் இல்லை. காங்கிரஸ் என்ற பெயர் உட்காவதற்கு முன்பு நமது ஜாதிப்பாட்டு எந்தகை சோகமாயிருந்ததோ அந்தகை சோகமாகத்தான் இப்போது ஸ்வராஜ்யம் நெருக்கி வரும் தருஷத்தியம் இருக்கிறது" என்பது பாரதியின் மொழியாக்க நடை.

பொதுணக மொழி பெயர்ப்புப் பணி மிகவும் கடினமான பணிகளில் ஒன்று. மொழி பெயர்ப்பாளருக்கு முதலாவதாக இரு மொழிகளும் நல்ல பயிற்சியும் பாண்டியமும் இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது மொழியாக்கம் செய்து எழுதப்படும் மொழியில் பொருள் குறையாமலும் சரளமான நடையிலும் உரைநடை அமையவேண்டும். அக்கலையில் கை தேர்ந்த விளங்குகிறார் பாரதியார். கருத்தும் பொருளும் சுவையும் குன்றாமல் சிறந்த தமிழ் நடையில் பாரதியாரின் மொழி பெயர்ப்புகளைக் காண முடிகிறது. அவருடைய தலை சிறந்த மொழி பெயர்ப்புகளில் பல கட்டுரைகளும் உரைநடையில் வெளியாகியுள்ளன. அத்துடன் பாரதியாரின் பகவத் கீதை மொழி பெயர்ப்பு தலை சிறந்த மொழியாக்கமாகும்.

ஒரு கருத்தை மிகவும் உறுதிபாக, படிப்போர் மகதில் பதியும்படி எடுத்துக் கூறுவதில் பாரதியின் உரைநடை தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் சிறந்த பங்கை ஆற்றியிருக்கிறது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக,

"பல ஆற்றாண்டு நாய் வாயை முடிக்க கொண்டு அவமானப்பட்டு தெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து கடைசியில் அந்திய ராஜ்யமாகப் பரிணமித்தது.

கை எப்போதும் உடம்பில் நோயுள்ள இடத்தைப்போய் தீக்குறை போலவே நம்முடைய கருத்தை முழுதும் நம்மை ஆளும் மேற்கு திசையாருடைய ராஜ்ய எந்நிலையில் செல்லுகிறது" என்ற பாஷ்டியாரின் மொழியாக்க உரை நடைக் கருத்து சொல்லுகிறது.

வசன நடை பற்றி பாரதி

தமிழ் வசன நடை பற்றி பாரதி மிகவும் சிறப்பாக கருத்துக்களைத் தனது உரை நடைப் பகுதியில் கூறியுள்ளார். அதில் மொழி பற்றிய அவருடைய கருத்தும், தெளிவாக வெளிப்படுகிறது.

"தமிழில் வசன நடை இப்போதுதான் பிறந்து பல வருஷமாக வில்லை. தொட்டிற் பழக்கம் சூகா மட்டும் ஆதலால் இப்போது நமது வசனம் உலகத்தில் எந்த பாணியைக் காட்டிலும் தெளிவாக இருக்கும்படி முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். கூடியவரை பேசுவது போலவே எழுதுவதுதான் உத்தமமென்பது என்முடைய கட்சி. எந்த விஷயம் எழுதினாலும் சரி, ஒரு கதை அல்லது ஒரு தர்க்கம், ஒரு சாஸ்திரம், ஒரு பத்திரிகை விஷயம், எதை எழுதினாலும் வார்த்தை சொல்லுகிற மாதிரியாகவே அமைந்து விட்டால் நல்லது.

"பழக்கமில்லாத ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து அநாவது ஐயங்களுக்கு சந்தேகம் பழக்கமில்லாமல் தகைக்கும் அதிக பழக்கமில்லாத ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து எழுத ஆரம்பித்தால் வாக்கியம் தத்தவிகத்தால் செய்யும். சந்தேகமில்லை. ஆகவே ஒரு வழியாக முடிக்கும்போது வாய்க்கு வழங்குகிறது என்ற வாசித்துப் பார்த்துக் கொள்ளுதல் நல்லது. அல்லது ஒரு நம்புகிற படித்துக் காட்டும் வழக்கம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சொல்ல வந்த விஷயத்தை மனதிலே சரியாகக் கட்டி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு கோணல், திருகல் ஒன்றுமில்லாமல் நடை நேராகச் சொல்ல வேண்டும். முன் யோசனைமில்லாமல் நேராக எழுதும் திறமையை வாணி கொடுத்த விட்டால் பின்பு சங்கடமில்லை.

ஆரம்பத்தில், மனதிலே கட்டி முடித்த வசனங்களையே எழுதுவது நன்றி. உள்எத்திலே நேர்மையும் தைரியமும் இருந்தால் கை பிறகு தானாகவே நேராக எழுத்து எழுதும். தைரியம் இல்லாவிட்டால் வசனம் தள்ளாடும். சகீட மாடு போல ஓடித்தில் வந்து படுத்திக் கொள்ளும். வாலைப் பிடித்து எவ்வளவு திருவிளாபம் எழுந்திருக்காது. வசன நடை, கம்பர் கவிதைக்குச் சொல்லியது போலவே தெளிவு, ஒளி, தன்மை, ஒழுக்கம் இவை நாட்குமுடையதாகியிருக்க வேண்டும். இவற்றளி ஒழுக்க மாவது தட்டு தடையில்லாமல் நேரே பாய்ந்து செல்லும் தன்மை. நமது தற்கால வசன நடையில் சரியான ஒட்டமில்லை. தள்ளாட்டம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. உள்எத்திலே தமிழ்ச் சக்தியை நிலை நிறுத்திக் கொட்டால் கை நேராக தமிழ் நடைஎழுதும்" என்கிற உரைநடை மொழி பற்றி மிகவும் அறிந்தமாத சிறந்த கருத்துக்களை பாரதி இந்த வரிசைப் பூர்வைத் திறக்கக் காணலாம்.

தமிழ் விழாக்கள் பற்றி

ஆந்திர, தேசத்தில் போத்தன் எனும் பிரபலமாக தெலங்குக்கவிஞர் பாசுவதத்தை தெலங்கு மொழியில் எழுதியுள்ளார். அந்த காவியம் ^{நாட்டில்} நாட்டில் கம்ப ராமாயணம் மிகவும் பிரபலமாக இருப்பதைப் போல, ஆந்திர தேச மக்களிடையில் மிகவும் பிரபலமாக இருக்கிறது. அந்த போத்தன் மகாகவிக்கு ஜம்ம விழா எடுக்க வேண்டும் எனும் முயற்சியைப் பாராட்டி, பாரதி அப்போல தமிழ் நாட்டில் பெரிய கவிஞர்களுக்கும் இதர பெரியார்களுக்கும் விழாக்கள் எடுக்க வேண்டும் எனும் கருத்தை வெளியிட்டு பாரதி எழுதியுள்ளார்.

"ஆனால் தமிழ் நாட்டில் இது போன்ற விஷயங்களைக் கவனிப்பார் இல்லை. தமிழ் நாட்டு வீரர்களுக்கும் கவிஞர்களுக்கும் லோகோபகாரிகளுக்கும் இதுவரை எவ்விதமான திருவிழாவையும் காணவில்லை. பூர்வீக மகாக்கவிஞர் ஞாபகத்தை தீவிரமாக பக்தியுடன் வளர்க்காத நாட்டில் புதிய மகாக்கவி பிறக்க வழியில்லை.

தப்பித்தவறி ஓரிருவர் தோன்றினாலும் அவர்களுக்குத் தக்க மதிப்பு இராது. பண்டைக் காலத்து சக்திமார்களை விடும்பதும் அவர்களுடைய தொழிற் பெருமையை உலகறிய முழக்குவதும் கூடியவரை பின்பற்ற முயலுவதமாகிய பழக்கமே இல்லாத இனங்கள் புதிய சக்திமார்களை எக்க வகையில் கனிப்பார்கள்.

எதனை விரும்புகிறோமோ அது தோல்வியுற்றது. எதை ஆதரிக்கிறோமோ அது வெற்றி பெற்றது. பேசாத பண்டம் அழிந்து போகும் பழக்கத்தில் இல்லாத திறமை இழந்து விடும். அறிவுடையோரையும் லோகோபகாரியையும் வீரரையும் கொண்டாடாத தேசத்தில் அறிவும் லோகோபகாரமும் வீரமும் மங்கிப் போகும். தமிழ் நாட்டில் இப்போது "புதிய உயிர் தோன்றியிருப்பதால், நாம் இன்னுடையத்தில் தமோலகம் செவத்தாமல் கம்பளி, இளங்கோ, திருவள்ளூர் முதலிய மகாகவிக்குஞ் சூப்பகச் சிலைகளும் வருடேநாதன் வங்கலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திருவள்ளூர் மயிலாப்பூரிலே பிறந்தவர். அங்கே திருவள்ளூர் கோயில் இப்போது இருக்கிறது. ஜம்ம திசும் நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அந்தக் கோயில் பூசாரிக்குத் தெரியக் கூடும்.

ஜம்ம மகா காவியங்களிலே சிறந்ததாய் "சிலப்பதிகாரம்" செய்த இளங்கோ முனிவர் வஞ்சி நகரத்தில் பிறந்தவர். இந்த வஞ்சி நகரம் இப்போது திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகேயுள்ள கரூர் என்ற பண்டித மு. ராகவய்யங்கார் தீர்மானம் செய்கிறார் இந்த ஆசிரியரது ஜம்மதிசுந்தையும் நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கு வழியில்லை.

மயிலாப்பூரில் திருவள்ளூர் கோயிலைச் செம்மையாகக் கட்ட வேண்டும். இப்போது மிகவும் ஏழை நிலைமையில் இருக்கிறது. திருவழந்தூர் அங்கம் கரூர் அங்கம் சூப்பகச் சிலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஜம்ம திசுங்கள் நிச்சயிக்கப்பட வழியில்லை. ஆதலால் வரலாறு பூசகர்க்கு முன்பு அல்லது பின்பு குறிப்பிட்டதொரு திசுந்தில் இந்த மகாகவி

ஞாபகத்தைக் கொண்டாடுதல் பொருத்தமுடைய செய்கையாகும். நவ ராத்திரி உத்ஸவங்கள் நமக்குள் வழக்கமாக உள்ளதால் அந்த சமயத்தை ஒட்டி நமது மகாகவிக்குத் திருவிழாக் கொண்டாடுதல் சுலபமாக இருக்கும்.

பண்டித சபைகளையும், பொது ஜன ஆரவாரங்களையும் கோலாஉறவமாக நடத்தி எல்லா வர்களுக்கும் எல்லா மதஸ்தரும் சேர்ந்தால் சந்தோஷமும் அறிவுப் பயனும் உண்டாக மாட்டும் பெற இட முண்டாகும். மத பேதங்கள் பாராட்ட இடமில்லாத திருவிழாக்கள் தமிழ் நாட்டில் எண்ணவு அடையமுடையதை ஒவ்வொரு அறிவாளியும் எளிதாக ஊதித்துக் கொள்ளலாம்" என்ற பாரதி தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றவும் அதற்குரிய செயல்பாடுகளையும் கடமைகளையும் வகுத்துக் கொள்ளவும் ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கும் வகையில் பாரதியின் கருத்துக்கள் இந்த உரை நடைப் பகுதியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பாரதி சிந்தித்த இந்த வழியில் தமிழகத்தில் பல ஊர்களிலும் திருவள்ளூர், கம்பர், இலங்கோவடிகள், இராமலிங்கர், பாரதி விழாக்களும் கூட்டங்களும் இப்போது நடைபெறுகின்றன. தைப்பொங்கல் நாளை ஒட்டி மூன்றாம் நாள் வளிகுவர் தினமாக அரசு சார்பிலும் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் பாரதி கருவியை அவை மக்களிடையில் இன்றும் அதிகமாகப் பரவ வேண்டும். பிரபலமுடைய வேண்டும். அதற்கு ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் நிலை என்றும் தலைப்பில் பாரதியார் தனது உரைநடையில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக நாம் ஆற்ற வேண்டிய பல கடமைகளைப் பற்றி விவாக விவரித்துக் கட்டுரையாக எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரை பாரதியின் உரை நடைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது. அக்கட்டுரையில் அவர் கூறியுள்ள பல கருத்துக்களும் இச்சமயம் பொருத்தமுடையனாக அமைந்துள்ளன. அக்கட்டுரைப்பகுதி வருமாறு:-

"கல்கத்தாவில் 'ஷாஜித்ய பரிஷத்' (இலக்கிய சங்கம்) எஃறொரு சங்கம் இருக்கிறது. அதன் தெக்காட்டிலிருந்து ஒருவர் சிறு காலத்திற்கு முன்பு போய்ப் பார்த்து விட்டு வந்து அச்சங்கத்தார் செய்யும் காரியங்களைப் பற்றி 'உற்றுப் பத்திரிகையில் ஒரு விதீரணமாக விவாதம் எழுதியிருக்கிறார். மேற்படி பரிஷத்தின் நிலைமையையும் காரியங்களையும் அவர் நமது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் முதலிய தமிழ் நாட்டு முயற்சிகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டி,

நம்மவாழ்வு ஈக்கத் குறைவெப் பற்றி மிகவும் வருத்தப்படுகிறார். தெலங்கர், மலையாளத்தார், கன்னடர், எல்லாரும் தத்தம் பாஷைகளில் வளர்ச்சியினைப் பொருட்டு வருஷாந்திரப் பெருங்கூட்டங்கள் நடத்தி வருகிறார்கள். அவற்றால் விளையும் பயன் நமது சங்கத்தாரின் காரியங்களால் தமிழ் நாட்டிற்கு விளையவில்லை. வங்காளத்திலுள்ள "ஸாஉழிந்த பாஷை" த்தினை நோக்க மெக்செவெற்றால், "எல்லாவிதமாக உயர் தரப்படிப்புகளும் வங்காளப் பிள்ளைகளுக்கு வங்காளி பாஷையில் கற்றல் கொடுக்கும் காலத்தை விரைவில் கொண்டு வந்து விட வேண்டும் என்பது. விரைவாகவே இந்த நோக்கத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றி வருவார்கள் என்பது பல அடையாளங்களினால் நிச்சயமாகத் தோன்றுகிறது என்பது அந்த விஷயக்காரர் சொல்லுகிறார். வங்காளிகளின் விஷயம் ஒப்படிவிருக்க மயிலாப்பூரில் சிறிது காலத்திற்கு முன்பே நடந்த சீமைநகர சபைக் கூட்டத்தில் பெரும் பாசீமையோர் உங்கிலில் தெரியாத வைதீகப் பிராமணராக இருந்தும் அதிலே சில உங்கிலில் உபந்நியாசங்கள் நடந்ததை எடுத்துக் காட்டி மேற்படி விஷயக்காரர் பரிதாபப்படுகிறார். நமது ஜாத தலைவர்கள் உங்கிலில் யோசிப்பதையும் பேசுவதையும்

நிறுத்தினால் ஒழிய நமது பாஷை மேல்மைப்பட இடமில்லை என்ற

அவர் வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார்.

மேற்படி விஷயக்காரர், நமது கருத்துக்களை உங்கிலில் பாஷையில் எழுதி வெளியிட்டிருப்பது போலவே தமிழில் எழுதித் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரப்படுத்தியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். சபைகள், சங்கங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள், வருஷாந்திரங்கள், பழங்கல்கள் சேர்த்து வைத்தல் அவற்றை அச்சிடல் இவையெல்லாம் பாஷை வளர்ச்சிக்கு நல்ல கருவிகள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் தமிழ் மக்கள் நமது மொழியை மேம்படுத்த விரும்பினால் அதற்கு முதலாவது செயல் வேண்டிய காரியம் ஒன்று உண்டு. அதாவது கால விசேஷத்தால் நமது தேசத்திலே விசாலமாக வெளிக் குாசும் அதனைப்பிறருக்கு

உபயோகப்படுகின்ற செய்வதற்கு வேண்டிய அவகாசம் பதவி முதலிய
 சௌகரியங்களும் படைத்திருப்பவராகிய இங்கிலீஷ் படித்த வக்கீல்களும்
 இங்கிலீஷ் பள்ளிக் கூடத்து வாத்தியார்களும் தமது நீதி ஸ்தலங்களையும்
 பள்ளிக் கூடங்களையும் விட்டு வெளியேறினாலுமே, இங்கிலீஷ் பேச்சை
 விட்டு தாம் தமிழர் எக்பதை அறிந்து நடக்க வேண்டும். பந்தாரும்
 போதும், சீட்டாரும்போதும் சூசாரத்திருந்த சபைகளிலும் வருணாசிரம
 சபைகளிலும் எங்கும் எப்போதும், இந்தப் 'பண்டிதர்கள்' இங்கிலீஷ்
 பேசும் வழக்கத்தை நிறுத்தினால் உடனே தேசம் மாறுதலடையும்.
 கடியவரை இவர்கள் தமிழெழுதக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
 இவர்கள் அத்தனை பேரும் தமிழ்ப் பத்திரிகை வாங்கிப் படிக்க
 வேண்டும். புத்தக ரூபமாகவும் பத்திரிகைகளில் விவாதங்களாகவும்,

 இவர்கள் ஸ்ரீகுமார கதை, காவிய விண்பாட்டு வார்த்தை, விண்ப

 வார்த்தை, சாஸ்திர விசாரணை, ராஜ்ய நீதி எல்லாவற்றையும் தமிழில்

 ஸ்ரீத வேண்டும். தமிழ் பத்திரிகைகள் நடத்துவோர் ஒப்போத

 பரும் கைநடம் சொல்லந்தரம் அல்ல. வெளியூர் வர்த்தமாள்களைத்
 தவிர மற்றபடி எல்லா விஷயங்களும் பத்திராதிபதிகள் தாமே ஸ்ரீதித்
 தீர வேண்டியிருக்கிறது. வெளியூர்களிலுள்ள 'ஜனத்தலைவரும்', சூங்கில
 பண்டித 'சிகாமலிகளும்' தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை சரியாகப் படிக்கவேண்டியவை.
 அந்தந்த ஊரில் நடக்கும் பொதுக் காரியங்களையும், அவரவர் மனதில்
 பரும் புது போசனைகளையும் தெளிந்த தமிழிலே ஸ்ரீதி தமிழ்ப்
 பத்திரிகைகளுக்கு அப்படிதல் மிகவும் சலபமாக காரியம். ஜனத்
 தலைவர்களால் இக்காரியம் செய்ய முடியாத படித்தில் பிறருக்கு
 சம்பளம் கொடுத்தாவது செய்வீக்க வேண்டும்" என்ற ஸ்ரீகுமாரார்.

 தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் (இதழ்கள்)

 அச்சு எந்திர வளர்ச்சியும் அச்சுக்கலையில் வளர்ச்சியும்
 மொழிகளின் உரை நடை வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் காரணமாக இருந்தன

என்பதை ஏற்கவே பார்த்தோம். இந்த வளர்ச்சி காரணமாக உரைநடை அல்களும் பத்திரிகைகளும் வளர்ச்சி பெற்றன. தமிழகத்திலும் தமிழ், ஆங்கில மொழி அல்களும் பத்திரிகை தமிழ் உரை நடையில் பத்திரிகைப்பதாம் அ ந்நாட்டில் பிப் பாதியில் தொடங்கி, இரூபதாம் அ ந்நாட்டில் பெரிய அளவில் வளர்ச்சி பெற்றன என எப்பதை அறிவோம்.

பாரதியார், இரூபதாம் அ ந்நாட்டில் தொடக்க காலத்தில் பத்திரிகைத் தொழில் பொருள் ஈடுபட்டு தமிழ் உரை நடையை வளர்ப்பதில் தனது சிறிய பங்களிப்பு செய்திருக்கிறார்.

பாரதி, "சுதேசமித்திரம், இந்தியா கரிமயோகி, விஜயா, சக்கரவர்த்தினி, தர்மம், குரியோதயம்" முதலிய இதழ்களில் முக்கிய பங்கு பாரற்றியுள்ளார். மேலும் பல இதழ்களிலும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இதன் மூலம் பாரதிக்கு பத்திரிகைகளைக் கண்டங்கள் பற்றி நல்ல அறிந்திருக்கிறார். அதன் காரணமாக அ லாசிரியர்கள், பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் சிரமங்கள் அல்லல்கள் பற்றியெல்லாம் பாரதி தனது கட்டுரைகளில் குறிப்பிடுகிறார். அத்துடன் பாரதி பல்வேறு தொகைகளைப் பற்றியும் தனது சரளமான உரை நடை மூலம் பல அறியக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி எழுதியுள்ளார்.

"பத்திராதிபாந் கண்டங்கள் அதிகமென்ற சொல்லை, இக்காலத்தில் தமிழ் அ லாசிரியர் படுக்கண்டங்களை ஈசனே தீர்த்து வைக்க வேண்டும். உண்மையான கவிதைக்குத் தமிழ் நாட்டில் தக்க மதிப்பில்லை. இங்கிலாந்து பாண்டியிலிருந்து காதகன் மொழி பெயர்க்கப் பட்டு போட்டால் பலர் வாங்கி வாசிக்கிறார்கள் அல்லது இங்கிலாந்து முறையைத் தழுவி மிகவும் தாழ்ந்த தரத்தில் பலர் புது நாவல்கள் எழுதிக்கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் லாபமேற்படுகிறது. தமிழில் உண்மையான இலக்கியத் திறமையும் தெய்வ அரங்கும் பொருந்திய அ ல்கள் எழுதுவோர் ஒரு சிலர் தோன்றியிருக்கிறார்கள்; இவர்களுடைய தொழிலை அச்சடிப்பாநிலை. அச்சிட்டால் வாங்குவாநிலை. அருமை

தெரியாத ஜனங்கள்புதய வழியில் ஒரு ஈலைக் காணும்போது அதில்
 ரஸமொபவிக்க வழியில்லை இங்கிலீட் படித்த 'ஜனத் தலைவர்' காட்டும்
 வழியையே மற்றவர்கள் பிரமாணமென்ற நிலைக்கும்படியான நிலைமையில்
 தேசம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரமாணஸ்தர்கள் தமிழ் ஈல்களில் புதுமையும்
 வியப்பும் காணுவது சாத்தியமில்லை என்ற நிச்சயித்துடனிருக்கிறார்கள்.
 ஆகவே ஈலாசிரியர் தமக்கு தெய்வம் காட்டிய தொழிலிலே மேல்மேலும்
 ஆவனடர் பாடுபட வழியில்லாமல் வேறு தொழில் செய்யப் போய்
 விடுகிறார்கள்".

"ஆகையால் இங்கிலீட் படித்த தமிழ் மக்கள் - மூக்கியமாக,
 வக்கீல்களும் பள்ளிக் கூடத் துறையாளர்களும், தமது வக்கீலும் மகதியும்
 தமிழரசியை கொளுவிடுகிறும்படி சென்ற வணிக லோகமும் எச்சம் அதுவே
 இப்போதுள்ள சித்தியில் தமிழ் வளர்ப்புக்கு முன்னாதமாதிரியும் அதிகமாக
 விட்டுக் கொள்ளிறேன்" என்ற பாரதி ஸூதியினார்.

தமிழ் நாட்டில் விழிப்புணர்வு

இத்தலைப்பில் பாரதியார் மிகவும் அருமையானதொரு எடுத்துக்
 காட்டுடன் ஒரு கட்டுரையில் சிறந்த கருத்துக்களை எடுத்துரைத்துள்ளார்.
 இராமாயணக் கதையில் சும்ப கர்ணன் ஒரு விசித்திரமான பாத்திரமாகும்.
 நீண்ட உறக்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக தமிழ் இலக்கியங்களில் சும்ப
 கருணனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதுண்டு. அப்போல திருமாவின் காட்சிகளில்
 ஒன்று அறிவியல் அளந்த சயனமுமாகும். இத்தகைய உறக்க நிலை நமது
 நாட்டு மக்களிடே பரிபலிப்பாகும். அத்தகைய ஈல்க்கத்திலிருந்து
 விழிப்படைபுச் செய்வதற்காகத்தான் பாவைப் பாடல்களும் பள்ளியெழுச்சிப்
 பாடல்களும் நமது இலக்கியத்தில் தோன்றியுள்ளன. பாரதியார் தனது உரை
 நடையில் சும்ப கருணனை உறக்கத்தை எடுத்துக் காட்டி, தமிழ் நாட்டில்
 விழிப்புக்கு வழி காட்டுகிறார்.

"சும்ப கர்ணன் ஈல்க்கினானாம். இலங்கையில் சண்டை
 நடக்கிறது. மூன்று லோகமும் நடுக்குகிறது. 'ராமராவண

யுத்தத்திற்கு ராமராவண யுத்தமேநிகர்' என்ற முக்கோர் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சண்டையிற் அதிர்ச்சியிலே கூட சும்ப கர்ணனுடைய னாக்கம் கலையவில்லை. ஆயிரக் கணக்கான ஆடுமாடு குதிரைகளிற் காவில் கர்ணமயான கத்திணைக் கட்டி அவர் மேலே நடக்கச் சொன்னார்கள். னாக்கம் கலையவில்லை. ஏழெட்டு மேகங்களை அவர் காதுக்குள்ளே போய் இடியடிக்கச் சொல்லி இராவணக் கட்டளையிட்டாகாம். மேகங்கள் போய் இடித்தனவாம். சும்ப கர்ணன் குறட்டை நிற்கவேயில்லை.

மேற்படி சும்ப கர்ணனைப் போல சில தேசங்கள் உண்டு. அண்டங்கவத்தனையும் இடிந்து விழுந்தாலும் காது கேட்காத விசுவாமி னானால் தேசங்கள் சில உண்டு. அந்த தேசங்களிலே வாசம் செய்வோர் மஹா பாண்டி, மாதிரிதரோகம், பிழிதரோகம், சகோதர தரோகம், தெய்வத் தரோகம், சுதேச தரோகம் முதலிய பெரிய பாதகங்கள் செய்து சீரழிந்த மாடர் அப்படிப்பட்ட தேசங்களில் வாழ்கிறார்கள்.

"ஆனால் உறிந்து தேசம் அப்படி.... இல்லை. இங்கு தமிழ் நாட்டைப் பற்றி முக்கியமாகப் பேச வந்தோம். தமிழ்நாடு மேற்படி மஹாபாதக ஜாப்தாவைச் சேர்ந்ததன்று, அன்று!

"ராமலிங்க சீவாமிகளும், "சுதேச மீர்திரை" சுப்பிரமணிய அய்யரும் இவர்களைப் போன்ற வேறு சில மகாண்களும் தமிழ் நாட்டில் புதிய விழிப்புக்கு ஆதி கர்த்தாக்களாக விளங்கினர். உறிந்து தனிமத்திற் புறக்கணிக்கப்பட்ட விவேகானந்தர் ஆரம்பம் செய்தார். அவரைத் தமிழ்நாடு முதலாவது அங்கீகாரம் செய்து கொண்ட பிறகுதான், வங்கம், மஹா ராஜநீகரம் முதலிய உறிந்து தேசத்து மாகாணங்கள் அவருடைய பெருமையை உணர்ந்தன.

"பூ மண்டல முறுவதிலும் பெரிய விழிப்பொச்சு வரப் போகிறது. அதற்காதாரமாக உறிந்து ஸ்தானம் கண்ணை விழிந்து இருபதாண்டுகளாயிற்று. உறிந்து ஸ்தானத்திற்குள் தமிழ் நாடு முதலாவது கண் விழித்தது.

ஆனால் இஃதும் புத்தி சரியாகத் தெரியாமல் கண்ணை விழிப்பதும் கொட்டாவி விடுவதுமாக இருக்கிறது "

"ஒரு தேசத்தின் பொது புத்தியை அந்த பாரீக்ஷ வேண்டுமானால் அதற்கு எத்தனையோ அறிஞர்கள் உண்டு. அந்த தேசத்தா ராஜாங்க நிலை, தர்ம ஸ்தாபனங்களின் நிலை, கோவில்களின் நிலை முதலிய எத்தனையோ அடையாளங்களால் ஒரு தேசத்தாரின் பொது ஞானத்தை அளவிடலாம். இவற்றள்ளே சமாசாரப்பத்திரிகைகளையும் ஓரடையாளமாக கருதத்தாம். ஆனால் ஐரோப்பா, அமெரிக்கக் கண்டங்களில் நடக்கும் பத்திரிகைகளுடன் தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இவற்றின் பரிதாபகரமான நிலைமையைக் கண்டு, 'ஆஹா, இப்படிப்பட்ட தமிழ்நாடு என்கே பிழைக்கப் போகிறது' என்று என்னைப் பாரும் நெஞ்சு உடைந்து போக வேண்டாம். ஏனென்றால் வர்த்தமானப் பத்திரிகை நாமாக உட்காக்கிய கருவியன்ற. பிறாடமிருந்து கற்றிக் கொண்ட தந்திரம். சென்ற முப்பது வருஷங்களாகத்தான் தெரிந்து கொள் டிருக்கிறோம். இஃதும் சரியான முதிர்ச்சியடையவில்லை. தவிரவும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கு ராஜாங்கத்தார் உதவி விடையாது. பத்திரிகை களுக்கு ராஜாங்கத்தார் எத்தனைக்கெத்தனை மதிப்பு கொடுக்கிறார்களோ, அத்தனைக்கத்தனை நாட்டில் மதிப்பேறி அதனால் பத்திரிகைகளுக்குத் தகுந்த லாபமுண்டாகும். அதிலிருந்து சரியான வித்வான்களின் கூட்டம் யதேஉண்டமாய்ச் சேர்ந்து அந்தத் தொழில் மேன்மையடைய இடமுண்டாகும்.

தமிழ் நாட்டில் இப்போது நடைபெறும் ராஜாங்கம் தமிழ் பாண்டியில் தேர்ச்சியுடையதன்ற. தமிழ் பாண்டியை முதலாக மதிப்பதன்ற. "தமிழ் முழு நாகரீகமுடையதா இல்லையா" என்பதைப் பற்றியே சந்தேகங்களுடையது. ஆதலால் தமிழ்ப் படிப்பில்லாமலும் தமிழ் மகமில்லாமலும் சந்தோஷமடைந்திருக்கும் இயல்புடையது" என்ற பாரதி எழுதுகிறார்.

பாரதி காலத்தில் நவீன அறிவியல் (விஞ்ஞானம்) சூ ள்களெல்லாம் மிகப் பெரும்பாலும் இந்தியாவில் ஆங்கில மொழிகளிலேயே இருந்தன.

வைத்தியம் பொறியியல் முதலிய தொழில் ஸ்டப் சாத்திரங்கள்எல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயே இருந்தன. அத்துடன் சட்டவியல், பொருளியல், வணிகவியல் முதலிய சமூக அறிவியல் கலைகள் பற்றிய ஸ்லாக்ஸும் மேல் டிடிப்பிற்கான ஸ்லாக்ஸும் ஆங்கில மொழியிலேயே இருந்தன. இஃதும் கூட பெரும்பாலும் அந்த நிலை நீடிக்கிறது. தமிழில் அறிவியல் ஸ்லாக்ஸுள் எழுதப்பட வேண்டும் என்றும் கருத்துக்களை பாரதி தனது கட்டுரைகளில் முன் வைத்துள்ளார்.

"பஞ்சபூதங்கள் இயற்கையைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளிலே நம்மைக் காட்டிலும் ஐரோப்பியர் முக்கேறி நிற்பது தெரிந்த விஷயம். ஆதலால் ஐரோப்பாவில் வழங்கும் வெளிக் சாஸ்திரங்களைத் தமிழில் எழுத வேண்டுமென்ற பல பன்மாதர் மிகவும் ஆவல்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சில பகுதிகளில் ஆரம்பம் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறது. இந்த முயற்சி மென்மேலும் வளரும். வளர்ந்து தீர வேண்டும். அந்த சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் ஏக காலத்தில் தமிழில் எழுதி முடிப்பதற்காக ஒரு பன்மாத-சங்கம் ஏற்படக் கூடும். நமது இராஜாக்களுக்கும் ஜமீந்தாரர்களுக்கும் செட்டிகளுக்கும் நல்ல புத்தியுண்டாகித் தமிழில் நவீன சாஸ்திரம் சேர்ப்பதாகிய காரியத்தை அவர்கள் தக்க பன்மாதர்களை உதவி கொண்டு விரைவில் நிறைவேற்றி மேன்மை பெறக் கூடும்" என்ற பாரதி தனது உரைநடைக் கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதியின் கட்டுரைகளில் தமிழிசையைப் பற்றி, சிறந்த கருத்துக்களை வெளியிட்டு தனது சரளமான தமிழில் நகைச்சுவை தமிழ் எழுதுகிறார். சங்கீத வித்வான்கள் பாரும்போது நவரசங்களும் வெளிப்படவேண்டும். பாடல்களைப் பொருள் தெரிந்து கேட்போரின் உள்ளத்தை ஈர்க்கும்படி பாட வேண்டும் என்ற குறிப்பிடுகிறார். தமிழிசைக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய கட்சியாகும்.

"நாட்டிலே சங்கீதத்திற்கு போஷனை செய்யும் ராஜாக்களும் பிரபுக்களும் இல்லை. எங்களுக்கு ஜீவனமே கைட்டமாயிருக்கிறது.

மனக் கஉட்டம் இல்லாமல் இருந்தாலன்றோ ரசஞானத்தை வளர்த்துக் கொண்டு போகலாம். சில வருஷங்களுக்குள்ளே சில கீர்த்தனங்களை வரப்பெடுத்திக் கொண்டு ஜீவனத்திற்கு வழி தேடவேண்டியஸ்திதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன செய்யலாம்? என்ற நிலைத்து மனமுடைய போக வேண்டாம்.

"இந்த உலக யுவுவதிமே ராஜாக்களையும் பிரபுக்களையும் நம்பி வித்தை பழகும் காலம் போய் விட்டது. பொது ஜனங்களை நம்ப வேண்டும். இனிமேல் கலைகளுக்கெல்லாம் போஷணையும் ஆதரவும் பொது ஜனங்களிடமிருந்து விடைக்கும். அவர்களுக்கு உண்மையான அபிமானம் உண்டாக்கிக் கொடுப்பது வித்வான்களுடைய கடமை. பிறகு நல்ல போஷணை விடைக்கும்" எந்த ஸூத்திரிளார். இஃதும்.

"வித்வான்கள் பழைய கீர்த்தனங்களைப் பாடும் பக்ஷி புராதன வழிகளைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். ஆனால் தமிழ்ச் சபைகளிலே எப்போதும் அர்த்தம் தெரியாத பிற பாஷைகளில் பழம் பாட்டுகளை மீண்டும் சொல்லுதல் நியாயமில்லை. அதனால்நமது ஜாதி சங்கீத ஞானத்தை இழந்து போகும்படி நோரும்" என்ற குறிப்பிடுகிறார்.

சங்கீதத்திற்கு சாதகம் அவசியம் என்பதைக் குறித்து.

"நம்மவர் தொண்டைய நேரே பழக்குவதில்லை. காட்டு வெளிகளிலே போய் கரிஜன செய்ய வேண்டும். நதி தீரங்கள், ஏரிக்கரை, கடற்கரை களிலே போய்க் தொண்டையைப் பழக்க வேண்டும். சாஸ்திரப்படி அகார சாதகம் செய்யும் வழக்கம் தென்னாட்டில் குறைவுபட்டிருக்கிறது.

"தவிரவும், உள்நாட்டிலே வீரம் இருக்க வேண்டும். உள்நாட்டிலே சத்து இல்லாதவர்களுக்கு ஒரு தொழிலும் நேரே வராது. கலைகள் நேர்ப்படுவதைப் பற்றிப் பேச வேண்டியதில்லை. உள்நாட்டில் திரையம், சந்தோஷம், வலிமை முதலிய சப லகணங்கள் தமிழரைக் காட்டிலும் வடநாட்டு ஜனங்களிடம் சிறிது அதிகமாகத் தோன்றுகின்றன. முன்னெல்லாம் தமிழ் நாட்டிலேதான் இந்த குணங்கள் மிகவும் விசேஷமாக விளங்கின. இப்போது சில வருஷங்களாகக் குறைவுபட்டிருக்கின்றன. இந்தக் குணங்களை நமது ஜனங்கள் எல்லோருமே பயிற்சி செய்து கொள்ள வேண்டும். சங்கீத வித்வான்கள் இவற்றைப் பழக்கப்படுத்தினால் தாங்கள் அவர்களின் கட்டத்திலே உவகையும் வீரமும் பிறக்கும், பாட்டிலே கலை யுண்டாகும்".

"கன்னியாகுமரி முதல் சென்னை வரை தமிழ் நாட்டில் உள் ஜில்லாக்களிலே ஒவ்வொன்றிலும் இக்காலத்தில் கருவிகளும் வாய்ப்பாட்டும் புகழ் பெற்ற வித்வான்கள் பலர் இருக்கின்றனர்".

"காலத்தில் சீர் கேட்டாலும், ஸம்பந்தாய பங்கத்தினாலும் நவரசங்களுக்கும், பாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்பை மறந்து விட்ட போதிலும், இவர்களிலே சிலர் (ஆணும் பெண்ணும்) சரஸ்வதி கடைக்கத்தினால் தம்மை அறியாமலே அற்புதமாக வேலை செய்கிறார்கள். சில சமயங்களில் ஓரிரண்டு ரசங்களைத் தெரிந்தே பாட்டில் இசைக்கிறார்கள். அப்போது இவர்களுடைய பாட்டு அல்லலு வாத்தியம் மிகவும் உயர்ந்த நிலையடைகிறது".

"ஆனால், இவர்கள் நாக முல்லிரண்டு பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட செய்திகளையும் தயவு செய்து கவனிக்கும் பக்கத்தில் தமிழ் நாட்டுக்கு இவர்கள் செய்த வரும் உபகாரம் பல மடங்கு அதிகப்படுமென்பதும், அப்படி அதிகப்பட வேண்டும் என்பதும் எல்லா கருத்து. அதைத் தெரிவித்துக் கொட்டேன்" என்ற பாரதி தனது உரை நடைவில் பேசுகிறார்.

மேலும் பாரதி செம்மொழி இசையோடு சாதாரண மக்கள் பாரும் இசை வடிவங்களை தமிழ் நாட்டில் சிறப்புச் செய்தியாகத் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

"கும்மிப்பாட்டு, பள்ளிப் பாட்டு, கிளைப் பாட்டு, நலங்குப் பாட்டு, பள்ளியறைப் பாட்டு, அம்மாணப்பாட்டு, தாலாட்டுப் பாட்டு முதலிய பெண்களுடைய பாட்டெல்லாம் மிகவும் இப்பமாக வரவேண்டுமென்று, தமிழர்களின் நாய், அக்காளி, தங்கை, காதலி முதலிய இவர்கள் பாரும் பாட்டு மறக்கக் கூடிய இப்பமா? ஞாபகம் இல்லையா?

"தமிழ்ப் பெண்களின் பாட்டைக் கையெழுத்து வளங்குகிறோம். ஆனால் அதில் ஏற்படுத்த வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பல இருக்கின்றன" என்ற பாரதி குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழகத்தில் பாரம்பரியக் கலைகளில் கத்தி எஃபது ஒரு முக்கியமான பிரபலமான மக்களுக்கிடையில் செல்வாக்கு பெற்ற கலைகளில் ஒன்றாகும். ஆடலம் பாடலம் இணைந்தது கத்தாகும். இசை, தாளம், அபிநயம் முதலியவற்றில் இணைப்பே கத்தாகும். அபிநயமே கத்தின் உயிர் என்ற பாரதி குறிப்பிடுகிறார். நாட்டிய சால்திரத்தில் இலக்கணங்கள் பற்றி 'ரச பட்டாரம்' எல்லாம் சமஸ்கிருத சால்திரம் விவரித்துக் கூறவதைப் பற்றி பாரதி குறிப்பிட்டு.

"லோக நடையினாலே சால்திரம் பிறக்கிறது. அந்த சால்திரத்தைப் பயிற்சியினாலே விந்தாரப்படுத்திகிறார்கள். ரச திருஉந்தி ஏற்படுவதற்கு இயற்கையே மூலம். ரசவாக்களுடைய பழக்கத் தாளம் பத்தி வழிகளை அசாஸிப்பதானாலும் ஒருவன் ரசக் காட்சியை வருவித்துக் கொள்ளலாம்.

"ராகத்தவெஉங்களை ஜயிப்பதனாலே ஒருவன் சித்த சமாதி யடைகிறான். அப்போது ஞானதிருஉந்தியுண்டாகிறது. அந்த ஞான திருஉந்தியுடையவர்கள் புறப் பயிற்சியில்லாமலே சால்திரங்களுக்குக் கக்காடி போல் விளங்குவார்கள்" என்ற பாரதி கூறும் உரை நடையில் வடமொழிச் சொற்கள் நிறைந்த ஓட்ட நடையைக் காணலாம்.

பெக் விடுதலை, மதபேதங்களை நீக்குதல் ஆகியவை பற்றி தமிழ் நாட்டில் ஒரு புதிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது பற்றியும், தமிழகம் முன்பே வழி காட்டி வந்தாள்ளது பற்றியும் பாரதியார் தனது கட்டுரை ஒன்றில் எடுத்துக் கூறுகிறார். அதுவும் அவருடைய சிறந்த உரைநடைத்தமிழுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும். அது வருமாறு:

"இன்று தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமேயல்லாது பூ மண்டலம் முழுவதிலும் பெக் தாழ்வாகவும் ஆணை மேலாகவும் கருதி நடத்தும் முறைமை ஏற்பட்டிருப்பது முற்றிலும் தவறு. அது துன்பங்களுக்கெல்லாம்

அஸ்திவாரம். அந்நிகளுக்கெல்லாம் கோட்டை. கவியுகத்திற்குப்
பிறப்பிடம்.

"இந்த ஷேஷம் தமிழ் நாட்டில் பல புத்திமாக்களை மனதிலே பட்டு பெ^{ன்} வருதலைக் கட்சி தழீநாட்டில் கங்கே பலமடைந்து வருவதை நோக்குமிடத்தே எனக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுண்டாகிறது. இந்த ஷேஷத்திலும் தமிழ் நாடு பூ மண்டலத்துக்குச் சிறந்த வழி காட்டியாக விளங்குமென்பதில் சூகேசுபயில்லை.

"அடுத்த ஷேஷம் மத பேதங்களைக் குறித்தது. இதில் பாரத தேசம் முக்கியமாகத் தமிழ்நாடு இன்று புதிதாக அன்று. நெருங்காலமாக, தலைமையொளி வீசி வருதல் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஷேஷம். ராமாஜார் தமிழ் நாட்டில் பிறந்தவர் அன்றோ? ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் அவதாரம் புரிந்தது தமிழ் நாட்டிலன்றோ? பறையனைக் கடவுளுக்குடிகரான நாயனாராக்கிக் கோயிலில் வைத்தது தமிழ் நாட்டிலன்றோ? சிதம்பரம்கோயிலுக்கு^{ன்} நூராஜருக்கு ஒரு சந்நிதி, பெருமாளுக்கு ஒரு சந்நிதி, சீரங்கத்திலே பெருமாளுக்கு ஒரு குருக்கப் பெண்ண தேவியாக்கித் தலக்க நாச்சியார் என்ற பெயர் கூறி வணங்குகிறார்கள். "எம்மதமும் சம்மதம்" என்றார் ராமலிங்க ஸ்வாமி.

"உலகத்திலுள்ள மத பேதங்களையெல்லாம் வேருடிக் கணற்று ஸர்வ ஸமய ஸமரசகி கொள்கையை நிலை நாட்ட வேண்டுமானால், அதற்குத் தமிழ் நாடே சரியான களம். உலகம் முழுவதும் மத விரோதங்களில்லாமல் ஒரே தெய்வத்தை தொழுது உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்ய வல்ல மஉறாக்கள் இப்போது தமிழ் நாட்டில் தோன்றியிருக்கிறார்கள். அது பற்றியே பூ மண்டலத்தில் புதிய விழிப்பு தமிழகத்தில் தொடங்குமென்கிறோம்" என்ற பாரதியார் எழுதுகிறார். இதில் சரளமான உரைநடையினைக் காண்கிறோம்.

பாரதி தனது கவிதைகளில் உறவதைப்போலவே தனது உரை நடையிலும் சில வடிவான கருத்துக்களை உறுதிபடக் கூறுகிறார். அதுபோன்ற சொற்கள் கர்மையானவை. சிந்தனையைத் தூண்டுபவை. நேரடியானவை. எடுத்துக்காட்டாக:-

"இந்தக் காலத்தில் பல பொய்கள் உடம்பி போஷிற்ச. பல பழைய கொள்கைகள் தவிர பொடியாஷி சிதறாஷிற்ச. பல அந்திகள் உடையாஷிற்ச. பல அறியாயக்காரர்கள் பாதாளத்தில் ஸூஷிற்சார்கள்.

"இந்தக் காலத்தில் யாருக்கும் பயந்த நாம் நமக்குத் தோஷிற்ச உண்மைகளை மறைக்கக் கூடாது. பத்திரிகைகள்தாள் இப்போது உண்மை சொல்ல, சரியாக கருவி. பத்திராதிபர்கள் இந்தக் காலத்தில் உண்மைக்கும் புகலிடமாக ஸூஷிற்சார்கள்.

"நம்மைப் போஷிற்சொரு சூத்மா நமக்கு அச்சத்தினாலே அடிமைப்பட்டிருக்கும் என்ற நினைப்பவள் அரசனாயினும், குருவாயினும், புருஷனாயினும் மூடகைத் தவிர வேறில்லை. அவருடைய நோக்கம் நிறைவேறாது. அச்சத்தினால் மறுஉய சூத்மா வெளிக்கு அடிமைப் போல நடித்தாவம் உளினே துரோகத்தை வைத்துக் கொட்டாருக்கும்.

"அச்சத்தினால் அன்பை விளைவிக்க முடியாது" என்ற பாரதி தனது உரை நடையில் ஸூஷிற்சார்கள்.

கதை வடிவம்

பாரதியாரின் உரை நடையில் கதையும் ஒரு வடிவமாகும். கதை என்பது பெரும்பாலும் கற்பனைக் கதையேயாகும். பாரதியார் "ரெயில்வே ஸ்தாஷிற்ச" என்னும் தலைப்பில் ஒரு சிறிய கதை ஸூதியுள்ளார். அதை தொடக்கமாக அவர் ஸூதியுள்ள கதை வரிகள் அவருடைய உரை நடைக்கு மற்றொரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அவருடைய ரெயில்வே ஸ்தாஷிற்ச வர்ணனை மிகவும் அற்புதமாகவும் கருத்துச் சொரிஷிற்சும் சிஃட்டவம் நகைச் சுவை கொட்டதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. பாரதியாரின் உரை நடை அவருடைய கவிதைகளைப் போலவே எந்தக் கருத்திலும் தாக்குதல் தன்மையே அதிகரித்துக் காஷிற்சுபாஷிற்சு. நல்லகவற்றைப் பாராட்டியும் அல்லகவற்றைத் தாக்கியும் அவருடைய ஸூத்துக்கள் கர்மையாகவே அமைந்துள்ளன.

இப்போது அவருடைய கதையில் உள்ள உரை நடையைக் காஷிற்சோம்.

"ஊந்த காலம். காலை நேரம். தென் காசி ஷிற்சுடேஷிற்சு.

இது பரிசீலனை இந்தியாவைச் சேர்ந்தது. இதற்கு மேற்கேயுள்ள அடுத்த ஸ்டேடென்ட் செங்கோட்டை. இது திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. தெற்கே இரண்டு மைல் அ ரத்தில் பிகக் கீர்த்தி பெற்ற குற்றாலத்தருவி விழுகிறது. பக்கமெல்லாம் மலையாளச் சாரல். கொஞ்சம் மேற்கே போனால் செங்கோட்டை ஸ்டேடென்ட் முதல் திருவகந்தபுரம் வரை பாறையிலே பந்து ஸ்டேடென்ட் மட்டும். இரண்டு பக்கங்களும் செங்குத்தாக மலைகளும், சூழமாக பள்ளிகளும், மலையை உடைத்து ரயில் வண்டி ஊடுருவிச் செல்லும் பொருடாக ஏற்படுத்தப்பட்ட நீண்ட மலைப்புழைகளும் இரு பாரிசுத்தியம் உயற்கையாய்ப் பச்சை உருத்தி சாலயிகப் பெருஞ்செழிப்புடனே களி கொண்டு திற்கும் பல வகைப்பட்ட வகை காட்சிகளும் ஒரு முறை பார்த்தால் பிறகு எக்காலத்தியம் மறக்க முடியாதது.

இந்தத் தென் காசி ஸ்டேடென்ட் வெளிப்புறத்தில் காலை நேரத்திலே திருநெல்வேலிப் பக்கம் கிழக்கே போகும் ரயில் வரப்போகிற சமயத்தில் சுமார் அ ற பிரயாணிகள் வந்து கடிபிருக்கிறார்கள்.

ஊர்களிலே சிலர் பிராமண வைதீகர். நீர்க்காவி ஹுக்கு நிறமாக ஏறிப்போக மிகப் பலமுய வெள்ளைத்தலி உடுத்த உடல் வேர்க்க உட்கார்ந்து கொண்டு, இளை ஊரில், இளை தேதி, இளைருக்கு சீமந்தம் என்ற விஷயங்களைப் பற்றிச் சம்பாஷணை செய்ய கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிராமண விதவைகள் பலர் ஒரு புறத்திலேயிருந்து தமக்குள் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுமங்கலிப் பிராமணத்திகள் ஒரு பக்கத்தில் தலை குனிந்து நின்று கொண்டு, போவோர், வருவோரைக் கடைக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு சில உத்தியோகஸ்தர் தலைப்பாகை, கோட்டு, கெடியாரச் சங்கிலி சகிதமாக உலாவுகிறார்கள். சில போலீஸ்காரர்கள் சக்கரவர்த்திகளைப் போல தலை நிமிர்ந்து நடக்கிறார்கள். சில முகம்மதிய ஸ்திரீகள் டூட்டாக்குப் போட்டு தலையை யும் முகத்தையும் மூடி கொண்டு திசைக்கொருத்தியாகப் பார்த்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை, சுருட்டு, பீடி பொடிப்பட்டை, முறுக்கு, தேங்குழல், கசியல், காப்பி முதலியன வியாபாரம் செய்யும் ஓரிரு பிராமணரும் குத்திரும் பகற்கொள்ளை நடத்திக் கொண்டு

ருக்கிறார்கள். அதாவது காசு பெறாத சாமாஸ்களுக்கு மும்மடங்கு நாட்கு மடங்கு விலை வைத்து விற்றக் கொள்வருக்கிறார்கள்" என்ற பாரதியார் ஸ்ரூதகிறார். நல்ல அற்புதமாக, வேடிக்கையாக, சிறப்பு மிக்க வர்ணனையாக உரை நடை. யாரும் கலபமாகப் படித்துப்புகின்ற கொள்ளும்படியாக னரிய நடைமீலாக உரைநடை.

தேசியக் கல்வி பற்றி

தமிழ் நாட்டில் தேசியக் கல்வி என்பதாக ஒன்று தொடங்கி அதில் தமிழ் பாஷையைப் பிரதானமாக நாட்டாமல் பெரும் பாஷைக் கல்வி இங்கிலாந்து மூலமாகவும் தமிழ் ஒரு வித உப பாஷையாகவும் ஏற்படுத்தினால் அது 'தேசியம்' என்ற பதத்தில் பொருளுக்கு முழுதும் விரோதமாக முடியுமென்பதில் ஐயமில்லை. தேச பாஷையே பிரதானம் என்பது தேசியக் கல்வியின் ஆதாரக் கொள்கை. இதை மறந்து விடக் கூடாது. தேச பாஷையை விருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்படுகிற இந்த முயற்சிக்கு நாம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பரிபூரண சகாயத்தை எதிர்பார்த்துக் வேண்டுமானால் இந்த முயற்சிக்கு தமிழ் பாஷையே முதற் கருவியாக ஏற்படுத்தப்படும் என்பதை தம்பட்டம் அறைவிக்க வேண்டும். இங்ஙனம் தமிழ் பிரதானம் என்ற நாள் சொல்லவதால் டாக்டர் நாயரைத் தலைமையாகக் கொண்ட திராவிடக் கருவியார் என்ற போலிப் பெயர் புனைந்த தேச விரோதிகளுக்கு நாள் சார்பாகி ஆர்யபாஷா விரதம் பூண்டு பேசுகிறேன் என்ற நிகைந்து விடலாகாது. தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் சிறந்திருக்க. பாரத தேசம் முழுதிலும் எப்போதும் போலவே வடமொழி வாழ்க. இங்ஙனம் நாம் பாரத தேசத்தில் ஐக்கியத்தைப் பரிபூரணமாகச் செய்யுமாறு நாடு முழுவதிலும் வடமொழிப் பயிற்சி மேல்மேலும் ஒங்குக. எனினும் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழி தலைமைப் பெற்றுத் தழைத்திருக்க" என்ற ஸ்ரூதியிருக்கிறார்.

"வேத கால சரித்திரம், புராண கால சரித்திரங்கள், பெளத்த காலத்து சரித்திரம், ராஜபுதானத்தில் சரித்திரம் இவை யிகவும்

சிரத்தையுடன் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். பள்ளிக் கூடம் ஏற்படுத்தப் போகிற கிராமம் அல்லது பட்டணம் எந்த மாகாணத்தில் அல்லது எந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிறதோ அந்த மாகாணத்தில் சரித்திரம் விசேஷமாகப் பயிற்சிவிடப்பட வேண்டும். (இங்கு நாடீ மாகாணம் அல்லது ராஜ்யம் என வகுத்திருப்பது சென்னை மாகாணம் அல்லது பம்பாய் மாகாணம் முதலிய தற்காலப் பகுதிகளைக் குறிப்பதற்கு; பாண்டிப் பிரிவுகளுக்கு இசைந்தவாறு வகுக்கப்படும் தமிழ்நாடு, தெலங்கா நாடு, மலையாள நாடு முதலிய இயற்கைப் பகுதிகளைக் குறிப்பது) இந்தச் சரித்திரங்களில் மஹாகவித்தி பெற்று விளங்கும் பருவங்களை உபாத்தியாயிகள் மிகவும் உற்சாகத்தோடும், ஆவേശத்தோடும், பகீதி சிரத்தைகளுடனும் கற்பிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிபால்ய பிராயத்தில் மனதில் பதிக்கப்படும் சரித்திரங்களே எக்காலமும் நீடித்து நிற்கும் உயல்புடையன. ஆதலால் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு ஆரம்ப வகுப்பிலேயே நம்முடைய புராதன சரித்திரத்தில் அற்புதமான பகுதிகளை யுட்க, அசோகன், விக்கிரமாதித்தன், ராமன், லக்ஷ்மணன், தர்ம புத்திரன், அர்ஜுனன் இவர்களிடமிருந்து சிறந்த குணங்களையும் அவற்றால் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குணங்களுக்கும் ஏற்பட்ட மஹிமைகளையும் பிள்ளைகளின் மனதில் பதியும்படி செய்வது அந்தப் பிள்ளைகளின் இயல்பைச் சீர் திருத்தி மேல்மைப்படுத்தவதற்கு நல்ல சாதகமாகும்.

"தேச பாண்டியின் மூலமாகவே இந்தச் சரித்திரப்படிப்பு மட்டுமேயன்றி மற்றெல்லாப் பாடங்களும் கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். தேச பாண்டியின் மூலமாகப் பயிற்றப்படாத கல்விக்கு தேசியக் கல்வி என்ற பெயர் சொல்லதல் சிறிதளவும் பொருந்தாது போய் விடுமன்றோ?" என்ற கருவியார்.

"தமிழ் நாட்டில் தேசியக் கல்வி கற்பிக்க வேண்டுமானால் அதற்குத் தமிழே தனிக் கருவியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?" என்ற தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

"தமிழ் நாட்டு ஸ்திரீகளையும் சேர்த்துக் கொண்டு அவர்களுடைய யோசனைகளைத் தழுவி நடத்தாவிடிக் அக்கல்வி சுதேசியம் சூக மாட்டாது. தமிழ்க் கல்விக்கும் தமிழ்க் கலைகளுக்கும், தொழில்களுக்கும் தமிழ் ஸ்திரீகளே ணக்குகளாவர். தமிழ்க் கோயில், தமிழரசு, தமிழ்க் கவிதை, தமிழ்த் தொழில் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் துணையாகவும் தூக்குதலாகவும் நிற்பது தமிழ் மாதரகீறோ?" என்று மிகவும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதியாருடைய உரை நடை அவர் கையாலும் பொருத்தக்கேற்ற வாறும் கூட சில சமயம் அமைந்திருப்பதைக் காண முடிவிறது. எடுத்துக் காட்டாகக் கீழ்க்கண்ட பகுதியைக் குறிப்பிடலாம்.

"அனாவசியமாக தண்டத்திற்கெல்லாம் தமிழர் பணத்தை வாரி இறைக்கிறார்கள். "காப்பரல்லி" என்றும் 'மீட்டிங்' என்றும் கூட்டங்கள் கூடி விடும் விடும் வார்த்தை சொல்லுகிறார்கள். விராமங்கள் தோறும் தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்கள் போடுவதற்குப் பாதொரு வழியும் செய்யாமல் இருக்கிறார்களே! படிப்பின்பாத ஐசங்கள் மிருகங்களுக்குச் சமாளமென்ற திருவிளாவர் பச்சைத் தமிழிலே சொல்லுகிறார். நமக்குள் எத்தகையோ புத்திமாளிகள் இருந்தும், நம்மில் முக்கால் பங்குக்கு மேலே மிருகங்களாக இருக்கும் அவமாகத்தைத் தீர்க்க ஒரு வழி பிறக்கவில்லையே? ஏன்? எதனாலே? காரணந்தான் என்ன?" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

"பணம், பொதுக் கல்வி, விடுதலை ஓண்டும் இல்லாவிட்டால் அந்த நாட்டில் மாழ்மேலு? என்று குறிப்பிடுகிறார்.

"நமது பூர்வீகர் சயக்கல் தேர்ச்சியிலே நிகரில்லாது ணங்குகளார்கள். அந்தக் காலத்து வெளக்க சால்திரம் நமக்குத் தெரிந்த மாதிரி வேறு யாருக்கும் தெரியாது. இந்தக் காலத்து சங்கதிதாந் நமக்கு கொஞ்சம் இயுப்பு" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

"எவரும் உடம்பை உழைப்பினாலும் அசைவினாலும் சுறுசுறுப்பாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மகதை உதலாக நிலையில் வைத்துக் கொட்டால் உடம்பை தீவிரமாகச் செவ்வு கொட்டால் மகது உதலாகத்துடலிடுக்கும். மகத் தளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்கலாகாது. கவலை மலிதனை அரித்துக்

கொன்ற விடும். பயந்தை உரிளே வளர்ப்பவச் பசும்ப வளர்க்கிறார்".

"எனவே மன உறுதி, சந்தோசம், உலகை நடத்தும் சக்தி நமக்கு நன்மை செய்யுமின்றி நம்பிக்கை, சார உழைப்பு முதலிய நற் குணங்களைக் கைக் கொண்டு ஊக்கத்தை வழக்கப்படுத்த வேண்டும்.

"உம்பிலே நோயில்லாமல் வலிமையுடைய இங்கே ஊழல்கு வாழலாம்" என்ற ஒரு சிறந்த கருத்தை உறுதியாகவும் மகிழ்ச்சியுடனும் தனது உரைநடையில் பாரதி கூறுகிறார்.

பாரதியின் கவிதைகளுக்கு அவர் எழுதியுள்ள சில முடிவுரைகள்

பாரதி தாள் எழுதியுள்ள கவிதைகளுக்கும் கவிதைத் தொகுப்பு வெளியீடுகளுக்கும் முடிவுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவையும் அவருடைய உரை நடைக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தன. அவைகளில் சிலவற்றைக் காணலாம்.

பொய்யோ, மெய்யோ? என்ஊம் தலைப்பில் பாரதி எழுதியுள்ள பாடலுக்கு அவர் எழுதியுள்ள முடிவுரை அல்லது விளக்கவுரை அல்லது காரணவுரையை இங்கு காண்க.

"எல்லா சாஸ்திரங்களும் ஏறக் குறைய உண்மைதான். ஆனால் எல்லாருக்கும், எப்போதும், ஒரே சாஸ்திரம் ஒன்று வராது. சில சிறு திருஉட்பாந்தம் சொல்லுகிறேன்.

"ஒரு செல்வன், சிறுவனார், ஒரு வேளை ஆறாரம் செய்து கொண்டு வெளக்க விடையங்களைத்தான் கவனியாமல் பிள்ளைகள் கையிலே கொடுத்த விடைய நியம நிஷ்டைகள் ஜபதபங்களுடன் சுந்தர காண்டத்தையும் கடுபநிஷ்டத்தையும் பாராயணம் செய்து கொண்டு விட்ட விட்டு வெளியேறாமலிருப்பதே மேலான வழியென்ற கொள்கை இந்தக் சிறுவனாருக்கு சரிப்பட்டு வரும்.

"ஒரு 16 வயது ஏழைப் பிள்ளை, தனிப்பில்லை, விட்டிலே தாயாருக்கும் தங்கைக்கும் தனக்குமாக எங்கேதும் போய் நாலு பணம் கொண்டு வந்தால்தான் அன்றை அருப்பு முட்டலாம். இவன் மேற்படி சுந்திரகாண்ட வழியைப் போய்ப் பிடித்தால் நியாயமாகுமா?

"இந்தி உலகமே பொய்" என்ற நமது தேசத்தில் ஒரு சாஸ்திரம் வழங்கி வருகிறது. ஸத்யாசிகளி் இதை ஓயாமல் சொல்லிக் கொண்டுருக்கட்டும். இதைப் பற்றி இந்த நிமிஷம் எங்கே வருத்தமில்லை. ஆடம்பந்தமிருப்போருக்கு அந்த வாரீத்தை பொருந்தமா? நடுவீட்டில் உச்சரிக்கலாமா? அவர் சொல்லத்தோ? நமக்குத் தந்தை வைத்து விட்டுப் போக விரும் வயலம் பொய்யா? தங்கச் சிலை போல் நிற்கிறான் மனைவி. நமது சுயரத் துக்கெல்லாம் கண்ணி விட்டுக் கரைந்தாள். நமது மனச்சிவியி் போதெல்லாம் உடல் பூரித்தாள். நமது குழந்தைகளை வளர்த்தாள். அவள் பொய்யா? குழந்தைகளும் பொய்தானா? பெற்றவரிடம் கேட்கிறேன். குழந்தைகள் பொய்யா? நமது வீட்டில் வைத்துக் கும்பிரும் குல தெய்வம் பொய்யா?

"வீடு கட்டிக் குடித்தமை பண்ணுவோருக்கு மேற்படி சாஸ்திரம் பயன்படாது. நமக்கு இவ்வுலகில் வேண்டியது நீட்ட வயது, நோயில்லாமை, அறிவு, செல்வம் என்ற நான்கும். இவற்றைத் தரும்படி தத்தம் குல தெய்வங் களை மன்றாடிக் கேட்க வேண்டும். எல்லா தெய்வங்களும் ஒன்று. அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்றையும் தெய்வ ஒளி காணவேண்டும். தெய்வத்தி் ஒளி கண்டால் நாக்காம் நிலையானிய வீடுதானே கிடைக்கும்" என்ற பாரதியார் தனது வலவாக தத்துவ குரகக் கருத்தை இவ்வுரை நடைபில் வெளிப்படுத்தி யுள்ளார்.

"ஸ்திதேச கீதங்கள்" என்றும் ஞ லிபுளிள மைரிப்பனமும் முகவுரைபும்".

"இவிய நிலவி் ஒளியால் ஷூங்கப்பட்டு உலகம் அனாங்ககோசரமா ிய ஸொந்தர்யத்தைப் பெற்றிருக்கும் சமயத்தில் ஒவ்வொரு கவிஞனடய உளினமும் தன்னையறியா குள உறலமடைகி் தது. குரியகீ உதித்தவுடனே சேதமப் பிரகிருதி மட்டுமேயகீறி அசேதமப்பிரகிருதியும் புதிய ஜீவனையும், உற்சாகத்தையும் பெற்றது திகழ்கிறது. இவற்றினையொப்பவே நாட்டில் ஓர் புதிய ஆதர்சம் - ஓர் ணர்ச்சி - ஓர் தர்மம் - ஓர் மார்க்கம் தோன்றமேயானால் மேல் மக்களி் நெஞ்சமனைத்தும், இரவியை நோக்கித் திரும்பும். குரிய காந்த மலர் போல அவ்வாதர்சத்தை நோக்கித் திரும்புகின்றன. சென்ற சுபகிருது வருஷத்திலே பாரத நாட்டில் சர்வ

சுபங்களுக்கும் மூலாதாரமாகிய 'தேச பக்தி' என்ற நவீன மாரீசகம் தோன்றியது. நல்லோர்களின் சிந்தையெல்லாம் உடனே புளசிதமாயின. நல்லோருடைய குணங்களிலே குறைவுடையவனாகிய யாழும் தேவியிழை விருப்பயால் அப்புதிய சுடரிடத்து அப்பு பூட்டேன். அவ்வம்பு காரணமாகச் சென்ற வருடம் சில கவிதை மலர் புனைந்து மாதாவின திருவடிக்குப் புனைந்தேன்.

"நாள் எதிர்பார்த்திராத வல்லமக மெய்த் தொக்டர்கள் பலர் "இம்மலர்களி யிக நல்லக" என்ற பாராட்டி மகிழ்ச்சியறிவித்தார்கள். மாதாவும் அதனை அங்கீகாரம் செய்யு கொக்டாள். இதனால் துணிவு மிகுதியுறப் பெற்றேகாசி மறுபடியும் தாயின் பத மலர்க்குச் சில புதிய மலர்களைக் கொக்டர்ந்திருக்கிறேன். இவை மாதாவின திருவுள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சியளிக்குமென்றே நினைக்கின்றேன். "குழுவிலு யாழிவிதைப்பதம் மக்கள் மூலைச் சொற்கேளாதவர்" என்பது வேதமாதவின" என்ற பொருள் பொதிந்த ஒரு முகவுரையை பாரதி ஸ்தியுளினார். இதில் அவருடைய உரை நடை வடிவத்தைக் காணலாம்.

இருபதாம் அ ந்றாக்கில் தொடக்கத்தில் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் இயக்கத்திலும் அமைப்பிலும் நிதானக் கட்சியார் என்றும் தீவிரக் கட்சியார் என்றும் பிரிவு ஏற்பட்டது. நிதானக் கட்சியாருக்கு (மிதவாதப்பிரிவு) பெரோஉந் உநா மேத்தா, கோபாலகிருஷ்ண கோகலே முதலியோர் தலைமையாக இருந்தார்கள்.

தமிழகத்தில் வ.உ. சிதம்பரம் பிரினை, சுப்பிரமணிய சிவா, பாரதியார் ஆகியோர் தீவிரவாதப் பிரிவுக்கும் தலைவர் தலைமைக்கும் ஆதரவு அளித்தார்கள். பாரதி தலைகரை ஆதரித்து மேத்தா தலைகருக்கு புத்தி சொல்வதாகவும், நிதானக் கட்சியார் தீவிரவாத சுதேசியத்தைப் பழிப்பதாகவும் கற்பித்து பாடல்கள் பாடியுளினார். அப்பாடல்களில் நந்தனார் சிதம்பரம் செல்வதற்குப் பிடிவாதமாக இருந்ததாகவும், சோரியிவிருந்த நிதானக் கட்டத்தார் நந்தனார் செயலை ஆட்சேபித்ததாகவும் கற்பித்து அதை ஒப்பிட்டு பாடியுள்ள பாடல்களுக்கு பாரதி விளக்கவுரையாக சிறிய முனிஞ்சைகள் ஸ்தியுளினார். அவை வறுமாறு:-

மேத்தா தலைகருக்குச் சொல்வதாக "ஓய் தலைகரே, நம்ம ஜாதிக் கருக்குமோ? செய்வது சரியோ, சொல்லும்" எல்லும் தொட்

பாடல்கள் முகவுரையாக :-

"சிதம்பர பதவியாகிய முக்தியிலே, நந்தனார் அடங்காத தாகம் கொண்டுநீதார். அது அவரை அடிமை கொண்டுநீத ஆண்டைக்கு மகமில்லை. அவர் நந்தனாரைப் பலவித இம்சைகளுக்கு உட்படுத்தினார். அதுவுமீறிச் சேரியிலிருந்த நிதானப் பறையர்கள் பலர் நந்தனார் சிதம்பரத்தைப் பற்றி நினைக்கலாகாதென்ற போதனை செய்தார்கள். அந்த நிதானத்தர்களிலே ஒருவர் பாடிய பாட்டில் கருத்தையுடையவர்க ளெட்டையும் தழுவிப் பின்பும் பாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது" என்ற பாரதி கூறியிருக்கிறார்.

"நிதானக் கட்சியார் கட்டம்" என்றும் தலைப்பிலான பாடல்க்கு முகவுரையாக பாரதி எழுதியுள்ளார் :-

"நந்தனார் சரித்திரத்திலே சேரிப் பறையர்கள் எல்லாரும் ஒன்ற சேர்ந்த நந்தனாரையும் அவரது கட்சியாரையும் பழிக்கிறார்கள். சேரியிலே மாட்டிவைச்செய்து. புலை வாழ்வு வாழ்ந்த கொண்டு ஆண்டைப் பார்ப்பாளுக்கு அடிமை செய்வதே சீவர்க்கென்றியாமல், சிதம்பரப் படித்தியம் கொட்டலையும் நந்தனாராலும் அவருடைய சீடர்களாலும் பெரிய கேடுகள் விளையக் கூடுமென்ற வருத்தங்கொண்டு "நாம் என்ன செய்வோம்" புலையரே உந்தப் பூமியிலல்லாத புதுமையைக் கண்டோம்" என்ற யோசனை கிறார்கள். அந்தப் பாட்டில் கருத்தையும் வர்க ளெட்டையும் தழுவிப் பின்பும் பாடல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மேத்தா, கோகலே முதலிய நிதானத்தர்கள் நமது தேச விமோசன மெல்லக் சிதம்பரத்தை என்னி ஆசை கொண்டு பரவச நிலையிலிருந்துத் தலை முனிவராலும், அவரது கட்சியாராலும் நாட்டிற்குக் கெடுதி விளையுமென்ற பேசும் விஷயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன" என்ற பாரதி கூறியிருக்கிறார்.

"ஸ்வசாரிதை" என்றும் பாடல் தொகுப்பில் முகவுரையில் பாரதியார் பின்புறமாக எழுதியிருக்கிறார்.

"இச்சிறிய செய்யுள் - ஞல் விநோதார்த்தமாக எழுதப்பட்டது.

ஒரு சில பாட்டுக்கள் இப்பமணிக்கக் கூடியவானாவும் பதர் மீதியாகக் கலந்திருக்கக் கூடும். இதல் இயல்பு தல் கூற்றென்பும். அதாவது, கதாநாயகன் தல் சரிதையைத்தாக் நேராகவே சொல்லும் நடை. இக்காவிய முறை நவீகமாகது. இஃது தமிழ் அறிந்த ஁ லோர்கள் அங்கீகரிக்கத்தக்கதுதானா என்று பார்த்திடும் பொருட்டுச் சிறிய ஁ லொன்றை முதலில் பதிப்பிடுகிறேன். இதனைப் பதம் பார்த்து மேலோர் நக்பெறல் பாராயிள் இஃவழியிலே வேறு பல வெளியாக்குவேன். அப்பவக்குறைவினாவும் ஆற்றல் குறைவினாவும் நேரும் பிழைகளைப் பொருத்தரூர் செய்க" என்று குறிப்பிடுகிறார். பாரதி கூறும் இந்தக் கருத்துக்கள் இலக்கியத்தில் ஒரு புதிய கருத்தாகும். அக்கருத்தில் உரைநடையாக இம்முகவுரை அமைந்திருக்கிறது.

"பாஞ்சாலி சபதம்" எஃதும் காவியத்திற்கு பாரதி விதிபுள்ள முகவுரை வருமாறு:-

"எவிய பதங்கள், எவிய நடை, எவியில் அறிந்த கொலினக் கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டுஃவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய் மொழிக்ஃபு புதிய உயிர் தருவோனாகின்றாக். ஃரிரக்கு வருகத்தது ஁ ற்பழக்கமுள்ள தமிழ் மக்களெல்லோருக்கும் நக்கு பொருள் ஃனங்கும்படி எழுதுவதுதல் காவியத்துக்கள்ள நயங்கள் குறைவிடாமலும் நடத்ததல் வேண்டும்.

"காரியம் மிகப் பெரிது. எஃது திறமை சிறிது. ஆசையால் இதனை எழுதி வெளியிடுக்கிறேன். பிறருக்கு ஆதர்சமாக அல்ல, வழி காட்டியாக.

இஃது விடையே திருதராஉந்ஃரனை உயர்ந்த குணங்களுடையவனாகவும், குதில் விருப்பமில்லாதவனாகவும் ஃனியோதனிடம் வெறுப்புள்ளவனாகவும் காட்டியிருக்கிறேன். அவரும் மகளைப் போலவே ஃரீக் குணங்களுடையவன் என்று கருதுவோருமுள்ளர். எஃது சித்திரம் வியாச பாரதக் கருத்தைத் தயவியது. பெரும்பாண்மையாக, இஃது ஃல வியாச பாரதத்தின் மொழி பெயர்ப்பென்றே கருதி விடலாம். அதாவது 'கற்பனை'

திருஉடாந்தங்களில் எழு சொந்த சரக்கு அதிகமில்லை. தமிழ் நடைக்கு மாத்திரமே நாள் பொறுப்பாளி.

தமிழ் ஜாதிக்குப் புதிய வாழ்வு தரவேண்டுமென்ற கங்கைக் கட்டிதிற்கும் பராசத்தியே என்னை இத்தொழிலிலே ஞ ன் னிகாளாதவிடீ இதல் நடை நம்மவர்க்குப் பரியந்தருவதாகும் என்றே நம்புகிறேன். ஒம் வந்தே மாதரம்" என்ற எழுதி முடித்துள்ளார்.

பாரதியாரின் கவிதைகளில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு பகுதி பாஞ்சாலி சபதம்" என்ற சிறு காவியமாகும். இந்தக் காவியம் மகாபாரதக் கதையில் வரும் உள்நாட்டை உருக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். மகாபாரதக் கதை பாரத மக்களின் அனைவரின் உள்ளங்களிலும் பதிந்துள்ள ஒரு பெருங்கதையாகும். மகாபாரதமும் இராமாயணமும் எத்தனை தடவை படித்தாலும் எத்தனை தடவை கேட்டாலும் நம் நாட்டு மக்களுக்கு அன்புத் தட்டுவதில்லை. இவ்வரு திகாசங்களும் பாரத நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டையும் பாரம்பரியங்களையும் உருவாக்கி அவைகளுக்கு ஒரு அடிப்படையை உண்டாக்கியிருக்கிறது. பாரதியார் தனது 'பாஞ்சாலி சபதம்' என்ற நிகழ்ச்சியை தனது காவியத்திற்குக் கருவாக எடுத்துக் கொட்ட தற்கு ஒரு முக்கியமான காரணமுண்டு என்பதை அறிவோம்.

பாஞ்சாலியின் சபதம் பாரதப் போரில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்கான சூழலை, அதன் விடுதலை வேள்வியும் போராட்டத்தின் நிறைவேறுகிறது. பாரதியார் தனது பாஞ்சாலி சபதத்தில் பல புதிய கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளார்.

நமது ஞ ல்கள் பலவற்றிற்கும் உரை ஞ ல்கள் எழுதப்படுவதும் விளக்க ஞ ல்கள் வருவதும் நமது இலக்கிய மரபும் வரலாறுமாகும். பாரதி தனது பாஞ்சாலி சபதம் காவியத்தில் வரும் சில வரிகளுக்கு விளக்கமும் விளிவுரையும் அவரே எழுதியுள்ளார். அவையும் பாரதியாரின் சிறந்த உரை நடையாகவும் அமைந்துள்ளது.

பாரதியின் காவியத்தில் .

"சிந்தையிலறமுண்டாம் - எளிற்

சேர்ந்திருங்கவி செயுமறமுண்டாம்" எல்லாம் பாடல் வரிகள் வருவிக்க. அதற்காக விளக்கமாக :-

"ஒரு சங்கத்தி - ஒரு ஜாதியின் - ஒரு தேசத்தி - அறிவு மழுங்காதிருக்கும் வரை அதற்கு நாசமேற்படாது. பாரத தேசத்தில் முற்காலத்திலே பாரத ஜாதி யுமையி - அறிவுக்குப் பொருப்பாளியாகப் பிராமணர் எல்லாம் பெயருடைய ஒரு வகுப்பினர் இருந்ததாகப் பழைய ஊர்களிலே காண்புகிறது. ஆனால் பிராமணர் தமது கடமைகளைத் தவறாது நடத்தியிருப்பார்களாகால், மற்றக் குலத்தவரும் நெறி தவறியிருக்கமாட்டார்கள். மகாபாரதப் போர் நடந்திராது; பாரத தேசத்தில் பெரியதோர் கூந்திரிய நாசமும் கவியும் வந்திருக்க மாட்டா. ஒரு தேசத்திற்கு ஏற்படும் உயர்வு தாழ்வுகளுக்கு அந்தேசத்திலுள்ள பிராமணர்களே பொருப்பாளிகளாக மேலே குறித்திருப்பதை விடும் பொருட்டு மூறா பாரதப் போர் நடக்கு முன்பாகவே முதற் படப்பாவம் பிராமணருக்குப் புகுந்ததென்பதை ஈ ல் தெரிவிக்கிறது" என்ற பாரதி எடுத்துக் கூறுகிறார்.

பாஞ்சாலி சபதத்தில் 69, 70ம் பாட்டுகளில் கருத்தாக கீழ்க்கண்டவாறு பாரதி விளக்கம் கூறுகிறார் :

"சகுனி சொல்லுகிறான், "நமக்கு ஏற்கனவே அளவிறந்த செல்வமிருக்கும்போது இன்னும் அதிக செல்வத்தை ஏன் விரும்ப வேண்டும்? இருப்பதை வைத்துப் பாதுகாத்தால் போதாதா? என்ற ஒருவேளை நீ நினைக்கிறாய்போலம். ஆனால், இன்னித நினைப்பு நீ போன்ற சூரிய மன்னர்களுக்குத் தகாது. ஏனென்றால், நித்தம் ஏராளமாக செல்வத்தைத் தாது முதலியவற்றால் ஒரு பக்கத்திலே செலவிட்டு மற்றொரு பக்கத்திலே போர் முதலியவற்றால் மிக பொருள் சேகரித்துக் கொண்டிருப்பதாகிய இரட்டைத் தொழில் சூரிய மன்னர்களால் அஞ்சாதிக்கப்படுவது. இருப்பதை மூடி வைக்க விரும்புவோர் அரசகல்லக், சிறுச் செட்டி, எது போலெனில், கங்கை நதி நாள்தோறும் அவிவல்லாத ஜலத்தைக் கடலிலே கொட்டு கொட்டுகிறது. எங்க வீடு செலவு, இந்த வீடு செலவு செய்யாவிட்டால் ஜீவனியின் அழகிப் போய் விடும். மலை மீதிருந்து அதற்கு ஓயாத ஊற்ற

வரவு இருக்கிறது. அதனை உலகிற்கெல்லாம் வழங்குவது உத்தியோகம்
கொண்டு பொழிகிறது. ஆம், 'மேலே' செல்வாடமுள்ள பொருளைக்
கவர்ந்து 'கீழே' ஸாமாநீய ஜனங்களுக்குப் பலவகைகளிலே பயன்படுத்த
வேண்டும். அப்போதுதான் ராஜா, கங்கை நதியைப் போல 'ஜீவநதி'
யாக இருக்கலாம். கங்கை நதியைப் போல ஜூரியர்களும்.

செல்வம் வளர்வதற்கே - தொழில்

ஆயிர நித்தம் புதியன - கட்டு

வாழ்ப்பதும் பொருளெற்றவார்.

இங்ஙனமில்லாது, சத்தமற்ற நெடுங்காட்டில், மலையடிக்கீழ்ப்பட்ட
இருள் குகையில் நீரை வைத்துப் பாசியால் முடிக்க காக்கும் கைகளால்
போன்ற ஒழுக்கம் ஜூரியர்களால் வெறுத்ததற்குரியது" என்ற கருத்தரை
வழங்குகிறார்.

பாஞ்சாலி சபதம் காவியத்தில் கவிஞர் மாலை வரணனை
கூறுகிறார். கவிஞர் உள்ளத்திலிருந்து எழும் அற்புதமான இயற்கை
வரணனை அவை சிறப்பு மிக்க கவிதை வரிகளாகும். அதைப் பற்றி
பாரதியார் ஒரு தனியான கட்டுரையும் எழுதியுள்ளார். அது ஒரு
அற்புதமான உரை நடைஇலக்கியமாக அமைந்திருக்கிறது.

"கீரடியாற்பழவேத முனிவர் போற்றித்

செழுஞ்சோதி - சீர்கனும் அடிகனும் இயைந்த

மந்திரங்களால் முக்கைய வேத ரீடிகள்

போற்றிய ஞாயிறு.

"இங்கு ஞாயிந்தமன வானை கற்புகிறது. உப்பாடல்கள்
கருத்து 'நன்கு விளக்கும் பொருட்டு. நமது 'கரிமபோஷி' பத்திரிகையிலே
இவ்வகையத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ள விவாதமொன்றை இங்கு தருகிறோம்.

ஸார்யாந்தமகம்

உலகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் நிறைந்த விடத்தில் வானகம்பங்களைத்
தமிழர்கள் கவனிப்பது விடயமாக சமீக்கிழமை சாயங்காலந்தோறும்

ஞானக்கரைகளிற் போய்க் கருடநீர் பார்ப்பதற்கென்றால் நம்மவர்கள் கூட்டம்
 கூட்டமாக ஒருகிறார்கள். ஸூரியால்தமக காலத்தில் வாசத்திலே
 தோன்றும் அதிசயங்களைப் பார்க்க ஒருவன் கூட போகிறதில்லை.
 அப்போது வாசத்திலே இந்திர ஜால மகேந்திர ஜாலங்களெல்லாம்
 நடக்கின்றன. இந்தக் கவையிருந்த தோற்றம் அடுத்த கவையிருக்காது
 உலகத்திலுள்ள திரவியுருவதையும் செலவிட்டு வர்க்கீ காட்சிகள் ஏற்படுத்திப்
 பார்ப்போமானால், அது ஸூரியால்தமக காலத்தில் வாசத்திலே நாம்
 பொருட்கள் செலவிலாமல் பார்க்கக் கூடிய காட்சிகளிலே கோடியினொரு
 பங்கு கூடக் காணாது. வாச வேடிகைகள் பார்க்க ஒரு செல்வன்
 பரிசாயிரக் கணிகளை திரவியம் செலவிடுகிறான். அவனது செல்வத்தி
 னாலன்றோ இந்தக் காட்சி கலபமாகிறதென்ற அதைப் பார்த்து ஆயிரம்
 ஏழைகள் பெருமூச்செறிவார்கள். ஸூரியால்தமகத்தில்
 தினோதங்களைச் சென்ற பாரி, ஸூரியனைப் பார்த்தால் கண்ணுக்குக்
 கெடுதியென்ற கருடநீர் நம்பிக்கையைப் பொருட்டாக்காதே. ஸூரியனைப்
 பார்ப்பது பரிசுமென்ற சொல்லம் லுடர் சாலிதிரத்தைக் கண் கொண்டு
 பார்க்காதே.

"நமது நாட்டில் வேத காலத்து ரிடிகள் பிரகிருதியிற்
 சென்றதரியங்களைக் கண்டு மோகிந்துப் பரமாதந்த மெய்தியவர்களாய் பல
 அதிசயமான பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். பிரகிருதியிற் அழகைக் கண்டு
 பழவச்மெய்திக் காவிதாசன் முதலிய பெருங்கவிகள் அற்புதக் கவிதைகள்
 செய்திருக்கின்றனர். இக்காலத்தில்தான் இந்தத் துரதிர்வுத் தலை கொட்ட
 நாட்டில் வாழும் பார்த்தரியாத ருடர்களெல்லாரும் கவிகளென்ற
 சொல்லி வெளிவருகிறார்கள்.

"ஸூரியால்தமகத்தில் அற்புத ஞானத்தரியங்களை எழுதிப் பிறர்
 மனதில் படுப்படி செய்வது சாத்தியமில்லை. நோலே கொண்டு காட்டினால்,
 பலருக்கு துர்ப்பத்திலே கண் கருவதுதான் அரித்தமாகுமெயல்லாமல், விஷயம்
 தெரியாது. ஸூரியால்தமகத்தில் நியாகவே போய்ப் பல தினம் அடுத்தபி
 பார்க்க வேண்டும். பிறகுதான் உனக்கு அந்த தெய்வக் காட்சி
 சிறிது சிறிதாக விளங்கும். ஸூரியோதயத்திலேயும் ஸூரியால்தமகத்திலும்

வானத்தில் நடக்கும் இந்திர ஜாலக் காட்சியில் கூகைந்தோறும் புதிய புதிய விநோதங்கள் மாத்திரமேயன்றி இஃஹொகு விசேஷமுண்டு. நேற்றிருந்தது போல நாணயிராது. திண்டோறும் வெவ்வேறு வாய்ப்புகள், வியப்புகள் வெவ்வேறு உலகங்கள், வெவ்வேறு மலிறிமைகள், வெவ்வேறு கடைகள், வெவ்வேறு ஆகந்தங்கள், வெவ்வேறு அநிர்வசனீயங்கள்.

"சில திகங்கள் முன்பு ஓர் மாலைப் பொழுதில் நான் கட்ட அரிச யங்களை ஒருவாறு இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். அடிவானத்தில் ஸாரீய கோளம் தகதகவென்று சுழன்று கொண்டிருந்தது. இருபது கோடி மில்லிகளை எடுத்து ஒரு சக்கரமாக வார்த்துச் சுழற்றுவது போலிருந்தது. ஆரம்பத்திலேதான் கள் கழும். சிறிது நேரம் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தால், பிறகு கள் சுச்சம் தீர்ந்து போய் விடும். இரண்டு வட்டத் தகடுகள், ஒன்றில் மேலொன்ற சுழலும். கீழேயிருப்பது சுத்தமாக யில் வட்டம். மேலே மரகத வட்டம். பச்சை வரையும். அற்புதமாக பசுமை.

"பச்சைத் தகடு பின்புறத்திலிருக்கும் மிக் தகட்டை முழுதும் மறைத்துக் கொண்டிருக்கும். ஆயிரம் இடையிடையே பிஃஹொகு வட்டத்தில் வயிரக் கிரகங்கள் கள் மீது பாயும்.

"பார், ஸாரீயகைச் சுற்றி மேகங்களெல்லாம் தீப்பட்டுவிட்டது போலத் தோன்றவில்லை! ஆறா! என் வரையும்! எத்தனை வித வடிவங்கள், எத்தனை ஆயிர விதமாக கலப்புகள்! அக்கினித் தீயும்பு, தங்கம் காய்ச்சி விட்ட ஒளிகள். எரிவின்ற தங்கத் தீயுகள்.

நீல தீயுகள். கரும் பூதங்கள். எத்தனை வகை நீலம். எத்தனை விதச் செய்மை. எத்தனை வகைப் பசுமை. எத்தனை வகைக் கருமை! நீல ஏரியில் மீது மிதக்கும் தங்கத் தோவிகள். எரிவின்ற தங்க ஜூகைக் கரை போட்ட கரிய சிகரங்கள். தங்கத் திமிங்கிலங்கள் மிதக்கும் கருங்கடல். எங்கு பார்த்தாலும் ஒளித்திரள். வரையும் களஞ்சியம். போ, போ என்னைல் அதை வர்விக்க முடியாது" என்று பாரதியின் கவியுரிமை, கலையுரிமை இலக்கிய உரிமை தனது உரை நடைமீல் விவரித்துக் கூறுகிறது.

பாஞ்சாலி சபதம் பாட்டு 175 வரிகள் 6,7 பற்றிய
வினாக்கத்தில் பாரதி கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

"நம்மவர் காத்திரும் பழவழக்கை மாத்திரமற்ற விடாய் -
கூத்திரியர்களுக்கினையிருக்கும் புராதக சம்பிரதாயமொன்றை மாத்திரம்
நீ மறந்து விடாய் என்ற சகுனி சொல்லுகிறார். வழக்கு - வழக்கம்,
பூர்வாசாரம், 'மாமூல்' அந்த பூர்வாசாரம் இன்னதென்பது பிள்ளை
எட்டாம் வரியிற் கூறப்படுகிறது. 'மக்கள் வல்லிக்கழைத்திடில் மறப்ப
தாட்டோ?' என ஒரு அரசனை மற்றொருவன் 'எல்லாந் குதாட வா' என
வலிந்தவழக்குப்போது மாட்டேன் என்ற சொல்லலாகாதென்பது கருத்து.
கூத்திரியர் நடைக்களுக்குத் தவித்திருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல கொள்கையால்
விண்ணந்த கெட்ட வழக்கங்கள் இவ்வொன்ற அறிவுடையவர்கள் உயிர் 'பூர்வாச
சாரமென்ற காரணத்தால் தீய வழக்கங்களை அசைந்தல் பாரத தேசத்திற்கு
ஏற்பட்ட சாபம். இப்போதுதான் தீவி வருகிறது." என்ற கறி பாரதி மேலும்
தொடர்வார்.

பாட்டு 178-181 வரையிலாக பாட்டு வரிகளிலே இப்
'பூர்வாசாரங்களில்' ஆராய்ச்சியில்லாது, பகீதி செலுத்தவோரின் மடமை
காட்டப்படுகின்றது. பழமையிலே பெரும் பகுதி உயர்வு சான்றதால்.
அதிலும், பாரத தேசத்தின் ராணிய நம்மவரினி நடைகள் அறிவும் அறமும்
பொதிந்தனவாகும். ஆயினும் இழிந்த அமாவுஉகை நடைகள் சில இவற்றோடு
கலந்துள்ளன.

"எனது தந்தை கூய நோய் வந்து இறந்து போனார். எனக்கும்
கூய நோய் வந்திருக்கிறது. எங்கள் பாட்டாக்கும் இந்த நோயுக்கு.
ஆதலால் இந்த நோய் தீர்ப்பதற்கு நான் மருந்து திணைமாட்டேன்" என
ஒரு மனிதன் சொல்லுவானானால் அவன் எவ்வளவு பெரிய மூடன்? னோக
கேமத்துக்கும் லோகாபிவிருத்திக்கும் இந்த மாமூல் பகீதி எத்தனை பெரிய
இடையூறு என்பதை நம்மவர் இல்லும் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை"
என்ற பாரதி குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதியின் உரைநடை பற்றிய இந்த எடுத்தல் காட்டுகலும் நாம் கவனத்தில் எடுத்தல் கொள்ள வேண்டியவைகளாகும்.

பாரதியின் பகவத் கீதை தமிழாக்கம்

பாரதி பெருங்கவிஞர் என்ற பெயர் பெற்றவராவார். புரட்சிகர ஜகநாயகப் பெரும்புலவனாக நாட்டில், நாட்டு மக்களிடையில் அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கிறார் என்ற கறலாம். ஆயும் அவருடைய கவிதைகள் பிரபலமாகியுள்ள அளவிற்கு அவருடைய கட்டுரைகளும் கதைகளும் பிரபலமாகப் பரவியுள்ளன என்ற கற முடியவில்லை. அவருடைய உரைநடைப் பகுதியாக அவருடைய கட்டுரைகளும் கதைகளும் கற்பும் அளவுக்குக் கூட அவருடைய பகவத் கீதை தமிழாக்கம் பிரபலமாகியுள்ளது எனக் கூற முடியாது.

பாரதியின் பகவத் கீதை தமிழாக்கம் ஒரு அற்புதமான படைப்பாகும். அவர் தந்தையின் பகவத் கீதை தமிழாக்க அளவுக்கு ஒரு மிக அற்புதமான முயற்சை எழுதியுள்ளார். அந்த முயற்சை பாரதியின் உரை நடைக்கு மனி முடியாகும். அந்த முயற்சை ஒரு தனி இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. அந்த முயற்சை பதிவற்ற பகுதிகளாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள பாரதியின் உரைநடை மொழிச் சிறப்பைக் காண்பதும் கண்டறிவதும் நமது கடமையாகும். அந்த உரை நடையிலும் பாரதியின் இயல்பாக மொழிச்சிறப்பையும் கருத்து வேகத்தையும் காணலாம். அவற்றின் சில பகுதிகளைக் காணலாம்.

முயற்சையின் 1ம் பகுதியில்,

"அறிவுத் தெளிவைத் தவற விடாதே. பித் ஓயாமல் தொழில் செய்து கொள்பரு. நீ எது செய்தாயும் அது நல்லதாகவே முடியும். நீ சும்மா இருந்தாயும் அப்போது உன் மகம் தகக்குத்தாக் தேதும், நன்மை செய்து கொண்டேயிருக்கும். உடம்பினால் செய்யப்படும் தொழில் மாத்திரமே தொழிலன்ற. மகத்தால் செய்யப்படும் தொழிலும் தொழிலேயாம். ஜபம் தொழில் இல்லையா? படிப்பு தொழில் இல்லையா? மகம் தொழில் இல்லையா? சாஸ்திரங்களைல்லாம் கவிதைகளெல்லாம், நாடகங்கள் எல்லாம்

சட்டங்களெல்லாம், வேதங்களெல்லாம், புரானங்களெல்லாம் கதைகளெல்லாம்
காவியங்களெல்லாம் தொழில்கள் அல்லவா? இவையெல்லாம் உடம்பாற்
செய்வதில்லி மகத்தாற் செய்யப்படுவன அன்றோ.

"அறிவுத் தெளிவைக் கலங்க விடாதே" என்ற கருவிறார்.

முற்றையிற் 2ம் பகுதியில்:-

"எல்லாத் துயரங்களும் எல்லா அச்சங்களும் எல்லாக் கவலைகளும்
நீங்கி நிற்கும் நிலையே முக்தி. அதனை எய்த வேண்டுமென்ற விருப்பம்
உகக்கு உட்பாயிற் நீ அதற்குரிய முயற்சி செய். இல்லாவிட்டால் துன்பங்களிலே
கிடந்து ஓயாமல் உழன்ற கொள்புரு, உன்னை யார் தடுக்கிறார்கள்? துன்பம்
நீ எவ்விதச் செய்கை செய்த போதிலும் 'அது உன்முடைய செய்கையில்தான்,
கடவுளுடைய செய்கை' என்பதை அறிந்து கொண்டு செய். அதனால் உகக்கு
நன்மை விளையும் என்ற சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது. 'ஸ்ரீமத் விஷ்ணு
மயம் ஜகத்' எளிதான நாதக தர்மத்திற் சித்தாந்தம். எல்லாம் கடவுள்
மயம். எல்லாத் தோற்றங்களும், எல்லா வடிவங்களும், எல்லா உருவங்களும்,
எல்லாக் காட்சிகளும், எல்லாக் கோலங்களும், எல்லா நிலைமைகளும்,
எல்லா உயிர்களும், எல்லாப் பொருள்களும், எல்லா சக்திகளும், எல்லா
நிகழ்ச்சிகளும், எல்லாச் செயல்களும் எல்லாம் ஈசக் மயம். (ஆதலால்,
எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று சமாதானம்). 'ஈசானாயிதம் உதம் ஸ்ரீமத்
யத் சிஞ்ச ஜகத்யாம் ஜகத்' என்ற ஈசானாயித்யோப நூதத் சொல்லுகிறது.
அதாவது - 'இவ்வுலகத்தில் நிகழ்வது யாதாயினும் அது கடவுள் மயமாகத்தான்'
என்ற பொருள் படும்" என்ற குறிப்புகிறார்.

முற்றையிற் 3ம் பகுதியில்

"எல்லாச் செயல்களையும் கடவுளுக்கென்று சமர்ப்பித்து விட்டுப்
பற்றுதல் நீங்கி எவன் தொழில் செய்கிறானோ அவனைப் பாவம் தீக்குவதில்லை.
நாமரையிலை மீது நீர்போல (கீதை 5ம் அத்தியாயம் 10ம் சுலோகம்)

"சால நல்ல செய்தியன்றோ, மாடடர்காள், இஃது உங்களுக்கு? பாவத்தைச் செய்யாமலிருக்கும் வழி தெரியாமல் தவிக்கும் மாடடரே, உங்களுக்கு இந்த சீலோகத்தில் நல்வழி காட்டியிருக்கிறாள் கடவுள். ஈசனைக் கருதி, அவன் செயலென்றும், அவன் பொருட்டாகச் செய்யப்படுவதென்றும் நன்ம தெளிவெய்தி, நீங்கள் எத்தொழிலைச் செய்யப் புகுந்தாலும், அந்நீர் பாவம் ஒட்டாது. தாமரைநிலை மீது நீர் தங்காமல் நழுவி ஓடி விடுவது போல், உங்கள் மதியைப் பாவம் கவர்ந்து திங்கும் வலியற்றதாய் உங்களை விட்டு நழுவிவோடிப் போய் விடும்" என்கிற குறிப்புகளிறார்.

முந்திரை 4ம் பகுதியில்

"எனவே, கல்லபிராள் மலிதருக்குள் ஜாதி வேற்றமையும், அறிவு வேற்றமையும் பாரீக்கக் கடாதென்பது மட்டுமேயன்றி எல்லா உயிர்களுக்கும்மேயும் எவ்வித வேற்றமையும் பாராதிருந்தவே ஞானிகளுக்கு லக்ஷணமென்ற சொல்லுகிறார்.

"எல்லாம் கடவுள் மயம் அன்றோ" எவ்வயிதும் விடக்கூடாதோ நிரம்பியிருக்கிறாள்? 'வர்வயிதம் பிரஉறம்' பாம்பும் நாராயணன். நரியும் நாராயணன் பார்ப்பாறும் கடவுளின் ரூபம், பறையறும் கடவுளின் ரூபம். இப்படியிருக்க ஒரு ஜந்த மற்றொரு ஜந்துவை எக்காரணம் பற்றியும் தாழ்வாக நிலைத்தல் அஞ்ஞானத்துக்கு லட்சணம். அவ்விதமாக ஏற்றத் தாழ்வு பற்றிய நிலைப்புக்களுடையோர் எக்காலத்தும் துக்கங்களிலிருந்து நினைத்தியடைய மாட்டார். வேற்றமையுள்ள இடத்தில் பயமுக்கு, ஆபத்துக்கு, மரணமுக்கு, எல்லா வேற்றமைகளும் நீக்கி நிற்பதே ஞானம். அவ்வே முக்திக்கு வழி" என்கிற குறிப்புகளிறார்.

முந்திரை 5ம் பகுதியில்

"இங்கு தொழில் செய்யும்படி தா ன்டியிருப்பது முக்கியமன்ற. அதனை என்ன நிலையிலிருந்து, என்ன மாதிரியாகச் செய்யவேண்டுமென்ற பகவாள் காட்டியிருப்பதே மிக மிக முக்கியமாகக் கொள்ளத் தக்கது.

"பற்ற நக்கித் தொழில் செய்; பற்ற நக்கி பற்ற நக்கி, பற்ற நக்கி, பற்ற நக்கி இதுதான் முக்கியமாக பாடம். தொழில்தான் நீ செய்ய தீர வேண்டியதாயிற்றே? நீ விருப்பினாலும் விருப்பாவிடும் இயற்கை உக்கை வற்புறுத்தித் தொழிலில் ழட்டுவதாயிற்றே? எனவே அதை மீட்டு மீட்டுச் சொல்வது சீதையின் முக்கிய நோக்கமன்ற.

தொழிலினை வலைகளில் மாட்டிக் கொள்ளாதே. அவற்றால் இடர்ப்படாதே. அவற்றால் பந்தப்படாதே. தடைப்படாதே. இத்தாள் முக்கிய உபதேசம். எல்லாவிதமான பற்றுக்களையும் களைந்து விட்டு மனச் சோர்வுக்கும், கவலைக்கும், கலகத்திற்கும், பயத்திற்கும் இவையனைத்திலுங்கொடியதாகிய ஐயத்திற்கும் இடங்கொதிரு. "ஸம்சயாத்மா விநசீயதி" - 'ஐயமுற்றோர் அறிவாள்' என்ற கல்பிராஜ் சொல்லுகிறார். 'என்ற பாரதியார் குறிப்பிடுகிறார்.

முத்துரையில் 6ம் பகுதியில்

"ஓவி, 'இன்பத்தையும் அன்பத்தையும் ஒன்றாகக் கருதில் அவசியமென்கையில், அப்போது கடவுளை நம்புவதென் பொருட்டு? கடவுள் நம்மை அச்சத் தீர்த்துக் காப்பார் என்று எளிதாப்போது எதன் பொருட்டு? நமக்குத் தீங்கு நேரிந்தாலும், நன்மை நேரிந்தாலும், வாழ்வு நேரிந்தாலும், மரணம் நேரிந்தாலும் என்னுள் கடவுள் செயலாக்கவியலே, நாம் எல்லாவற்றையும் சமமாகக் கருத வேண்டுமென்ற பகவதீந்த சொல்லுகையில், நமக்குக் கடவுளின் துணை எதன் பொருட்டு? நம்மைக் கற்ற னுடல் வலியக் கட்டியாகேளும் கடவுள் வீழ்த்தினால், நாம் இறவும் கடவுள் செயலென்கி கருதி அப்படியே முழுகி இறந்து விடுதல் பொருந்ளமன்றி, அப்போது நமக்கிவாய, நமக்கிவாயா என்ற கவி நம்மைக் காத்துக் கொள்ள ஏன் முயல வேண்டும்?" என்ற சிலர் ஆகேபிக்கலாம். இந்த ஆகேபம் தவறானது. யாங்கெனெனில், சொல்லுகிறோம், முந்திய கரிமங்களால் நமக்கு விளையும் நன்மை தீமைகளைச் சமமாகக் கருதி நாம் மனச் சஞ்சலத்தை விட்டுக் கடவுளை நம்பினால் அப்போது கடவுள் நம்மைச் சில வலிய சோதனைகளுக்கு உட்படுத்துகிறார். அந்தச் சோதனைகளில் நாம் மனஞ்சோர்ந்து கடவுளிடம் நம்பிக்கையை இழந்து விடாமல் இருப்போமாயின், அப்போது நமக்குள் ஈசனே வந்து குடி புகுகிறார். அப்போது நமக்குத் துன்பங்களே நேரிவதில்லை. ஆபத்துக்கள் நம்மை அணுகா. மரணம் நம்மை அணுகாது. எல்லாவிதமான ஐயுறவுகளும் கவலைகளும், தயரங்களும் தாமாகவே நம்மை விட்டு நழுவி விடுகின்றன. இந்த உலகத்திலேயே நாம் விடவாநிள் வாழ்க்கை பெற்ற நித்தியாகந்தத்தை அபவிக்கிறோம்' என்ற பாரதி சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

முல்லை 7ம் பகுதியில்

"இறந்து போன ஜீவக் முக்தர்கள் யாவரும் ஜீவக் முக்தியை எய்திய பீக் அந்த நிலையினின்று வழுவிவர்களாகவே கருதப்படுதல் வேண்டும். நித்திய ஜீவிகளாய் மஃமேல் அமரரைப் போல வாழ்வாரே நித்திய ஜீவக் முக்தராவர் அத்தகைய நிலையை இந்த உலகில் அடைதல் சாத்தியமென்ற மேற்கூறிய இரண்டு கலோகங்களிலே கடவுள் போதிக்கிறார். அதற்கு உபாயமும் அவரே குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறார். குளிர் - வெம்மை, இப்பம் - சீப்பம் எனும் இவற்றை விணைக்கும் இயற்கையின் அபவங்கள், தெய்வகிருபையால் சாக்ஷதமல்ல, அநித்யமாகவை. தோன்றி மறைவும் இயல்புடையன. ஆதலால் இவற்றைக் கண்டவிடத்தே வெகுசமிகளுதலம், நெஞ்சடைந்த மடிதலம் சால மிக பேதமை யாமன்றோ? ஆதலால் இவற்றைக் கருதி எனனும் மகத்தையரப்படுதல் வேண்டா. அங்கனம் அயர்ப்படாதிருக்கக் கற்பாள் சாகாமலிருக்கத்தகுவாள். இஃது ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய கொள்கை. இதுவே அவருடைய உபதேசத்தின் சாராம்சம். பகவத் கீதையின் அற்பயன். எனவே பகவத் கீதை அமிர்த சாஸ்திரம்" என்கிற பாரதியார் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

முல்லை 8ம் பகுதியில்

"அமிர்த சாஸ்திரம்" அதாவது சாகாமலிருக்க வழி கற்றிக் கொடுக்கும் சாஸ்திரமான பகவத் கீதையைச் சிலர் கொலை அலாகப் பாவனை செய்கிறார்கள். தூரியோதனாதிகளைக் கொல்லும்படி, அர்ஜுனனைத் தூண்டு வதற்காகவே இந்தப் பதிகளுக்கு அந்தியாயமும் கண்பிரானால் கூறப்பட்டன வாதலால், இது கொலைக்குத் தூண்டுவதையே தனி நோக்கமாகவுடைய அ வென்ற சிலர் பேசுகிறார்கள். கொலை செய்யச் சொல்ல வந்தவிடத்தே, இத்தனை வேதாந்தமும் இத்தனை சத்வ மும், இத்தனை தக்க நிவர்த்தியும் இத்தனை சாகாதிருக்க வழியும் பேசப்படுவதென்றே என்பதை அச்சில முடர் கருதுகின்றனர்.

கூத்திரிய அரசர் படித்துப் பயன்பெறச் செய்ய வேண்டுமென்பதே இந்த அ விஷ் விசேஷ நோக்கம். பூ மட்டலத்தாரனைவருக்கும் பொதுமையாகவே விருதலைக்குரிய வழிகளை உணர்த்த வேண்டுமென்ற கருதி எழுதப்பட்டதே பகவத் கீதை. இதில் ஐயமில்லை, எனும் இந்த அ ல் கூத்திரிய மகனருக்கு

விசேஷமாக உரியது. இது அவர்களுக்குள்ளேயே அதிகமாக வழங்கி வந்தது. வேதங்கள் எப்படி உலகத்துக்கெல்லாம் பொதுவே ஆயினும் பிராமணர்களுக்கு விசேஷமாக உரியனவோ அதுபோலவே புராணங்கள் கூத்திரியர்களுக்கு உரியன.

"மேலும் கீதையைச் சொன்னவர் ராஜா, கேட்டவர் ராஜா.

"ஆதலால் கூத்திரிய அரசருக்கு இதில் ரஸம் உண்டாகும் பொருட்டாக இது போர்க்களத்தை முகவுரையாகக் கொண்ட மகா அற்புத நாடகத் தொடக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கிறது. இஃது, 'இந்தரூப ஞான சாஸ்திரங்களில் முதன்மைப்பட்டிருப்பது போல், காணிய வரிசையிலும் மிக உயர்ந்த தென்பதற்குச் சான்றாகும் " என்ற பாரதி குறிப்பிடுகிறார்.

முல்லை 9ம் பகுதியில்

"உறிந்துக்களாலே உறிந்து தர்மத்தில் முல்லை ஆதார நிதிகளாகக் கருதப்படும் பிரசித்தான திரயங்களாகிய உபநிஷத், பகவத் கீதை இரண்டாவதென்பதை இந்த சில முடர் மறந்துவிடுகிறார்கள். 'இதற்கு - ஆதாஷா பகவத் கீதைக்கு சங்கரர், ராமானுஜாசாரியர், மத்துவாசாரியர் என்ற முல்லை முதலியநாபகாசாரியரும் வியாக்கியான மெய்யுதி, இதனை உறிந்து தர்மத்தில் ஆதாரக்கற்களில் ஒன்றாக நாட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த முடர் அறிவிக்கிறார். கொலைக்குத்தான் ஈரும் அ லொகங்கு சங்கராசாரியர் பாஉந்யம் எழுதுவதென்றால், அஃது எத்தனை விநோதமாக இருக்குமென்பதைக் கருதித் தம்மைத் தாமே நகைக்குந் திறமையிலார்.

"கொலை எவ்வளவு தூ ரம். பகவத் பாத சங்கராசாரியர் எவ்வளவு தூ ரம்

"மேலும் நாம் மேலே கூறியபடி, பகவத் கீதையைக் கொலை அ லென்று வாதாடுவோர் அதில் முகவுரை மாத்திரம் படித்தவர்களேயன்றி அ லித் உட்பகுதியில் ஞழைந்து பார்த்தவரல்லர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"ஈசனைச் சரணாகதி அடைந்து இகலோகத்தில்மோகூத சாம்ராஜ்யத்தை எய்தி நிகரற்ற ஆனந்தக் களியில் முழுகி வாழும்படி வழி காட்டுவதே பகவத் கீதையின் முக்கிய நோக்கம். ஆதலால் இஃது கர்ம

சாஸ்திரம். இஃது பகீதி சாஸ்திரம், இஃது யோக சாஸ்திரம், இஃது
 ஞான சாஸ்திரம், இஃது மோக்ய சாஸ்திரம், இஃது அமரத்வ சாஸ்திரம்"
 என்று விளக்கம் கூறி பாரதியார் நமக்கு ஒரு அற்புதமாக காட்சியைக்
 காட்டுகிறார். அவர் கூறியுள்ள சிறந்த கருத்துச் செறிவு மிக்க சொற்களும்
 சொற்றொடர்களும் பாரதியின் உரைநடைக்குத் தனிச் சிறப்பைத்
 தந்திருக்கின்றன.

முற்றரை 10ம் பகுதியில்

"மகம் இயற்கையாவும் தீய சகவாசத்தாவும் ஆத்மாவுக்குத்
 ஓய்வியைத்தல் பிரத்திகூழ் நல்ல கூட்டத்தாவும், நல்ல பயிற்சியாவும்
 அதனை உபகார வலிவாகச் செய்தல் சாதியமென்பது யோசிகளின் சரிவ
 சாதாரண அபவம்.

"எல்லாம் கடவுடைய செயலென்பது பொது உண்மை.
 பரம சத்தியம். ஆயினும் மனிதருக்குத் துன்பமுண்டு. எல்லாம் கடவுடைய
 வடிவமென்பது பரம சத்தியம். எனினும் ஜீவர்கள் தயரப்படுவதைப் பிரத்யக்ஷ
 மாகக் காணுகிறோம்.

"சூரிய கோளங்கள் ஒன்றோடொன்றே மோதித் தாண்டுகின்றன.
 இவையனைத்தும் புதியன புதியனவாகத் தோன்றுகின்றன. கோடிப் பொருள்கள்-

"கோடியா? ஒரு கோடியா? கோடி கோடியா? கோடி
 கோடி கோடி கோடி கோடியா? அன்று அநந்தம், எக்கத் தொலையாதது.
 எக்கத் தொலையாத பொருள்கள் கூடித்தோறும் தோன்றுகின்றன. எக்கத்
 தொலையாத பொருள்கள் கூடித்தோறும் தோன்றி மடிக்கின்றன. எல்லாம்
 கடவுளுக்கு ஒரே மாதிரி. சலிந்தல் அவருடைய இயல்பு. அவருடைய
 சாரமாதிய ஜகத் உயாமல் கழன்று கொண்டிருத்தல் இயற்கை. இதனால்
 அவருக்கு அசைவில்லை. அவருக்கு அழிவில்லை." என்ற பாரதியார் கூறுகிறார்.

முற்றரை 12ம் பகுதியில்

"இயற்கை விதியை அஞ்சாது வாழ வேண்டும். அதனால்
 எவ்விதமாக தீமையும் எய்த மாட்டாது. எனவே சாதாரண

புத்தியே பரம மெய்ஞ்ஞானம். இதனை சூங்கிலேயர், 'காமஜ்ஜெக்ஸ்' எஃபர். சூத்தமான - மாகபடாத - கலங்காத - அஞ்சாத, பிழை படாத - சாதாரண அறிவே பரம மெய்ஞ்ஞானமாவும்.

"சாதாரண ஞானத்தைக் கைக்கொண்டு நடத்தலே எதிலும் எளிய வகியாம். சாதாரண ஞானமெல்லு சொல் மாத்திரத்தில் அது எல்லாருக்கும் பொதுவெ ல்லு விளங்குகிறது. சூகால், சாதாரண ஞானத்தின்படி நடக்க எல்லாரும் பிழை வாங்குகிறார்கள். சாதாரண ஞானத்தின்படி நடக்க வெட்டாமல் ஜீவர்களைக் காமக்குரோதாதிகள் தடுக்கின்றன. சாதாரண ஞானத்தினை தெரிவாது கொள்கையாதெனில் 'நம்மை மற்றோர் நேசிக்க வேண்டுமென்றால் நாம் மற்றோரை நேசிக்கவேண்டுமென்பது, நேசத்தாலே நேசம் பிறக்கிறது. அன்பே அன்பை விளைவிக்கும்" என்று பாரதியார் ஒரு புதிய தெளிவான கருத்தை தனது உரைநடை வாசகத்தில் குறிப்பிடுவதைக் காண்கிறோம்.

முடிவுரை 13ம் பகுதியில்

"கடவுள் சயாமல் தொழில் செய்கு கொண்டுவிடுகிறார்.

அவன் அண்ட கோடுகளைப் படைத்த வண்ணமாகவும், காத்தவண்ணமாகவும் அழித்த வண்ணமாகவும் இருக்கிறார். இத்தனை வேலையும் ஒரு சோம்பேறிக் கடவுளால் செய்ய முடியுமா? கடவுள் கர்ம யோசனைகளிலே சிறந்தவன். அவன் ஜீவாத்மாவுக்கும் இடைவிடாத தொழிலை விதித்திருக்கிறார். சம்சாரத்தை விதித்திருக்கிறார். சூழ்நிலை விதித்திருக்கிறார், மனைவி மக்களை விதித்திருக்கிறார். சூற்றத்தாரையும் அயலாரையும் விதித்திருக்கிறார். நாட்டில் மனிதர் கட்டுறவைத் துறந்த ஒருவன் காட்டுக்குச் சென்ற மாத்திரத்தாலே அங்கு அவர்க்கு உயிர்க் கட்டத்தினை சூழல் இல்லாமற் போய் விட்டாது. எண்ணற்ற விலங்குகளும், பறவைகளும், ஊர்வனவுமாகிய ஜீவர்களும், மரம் செடி கொடிகளாகிய உயிர்ப்பொருள்களும் அவனைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. சூழ்நிலைகளை வைத்துக் கொண்டு அவற்றிடம் விவகரித்தல் மனிதக் கட்டத்தினிடையே இருந்து அதை விவகரிப்பதைக் காட்டிலும்,

எளிதென்றேனும் கவலைக் குறைவுக்கு இடமாவதென்றேனும் கருணாவோல் தவறாக யோசனை பண்ணுகிறார். மனிதர் எத்தனை கொடியோராயினும், மூடராயினும், புலி கரடி ஓநாய் நரிசுரூடல் வாழ்வதைக் காட்டிலும் அவர்களிடையே வாழ்தல் ஒருவழக்கு அதிக நன்மை பயக்கக் தக்கது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் 'கொடுங்கோல் மனிதர் வாழும் நாட்டில் கரும் புலி வாழுகாரும் நன்றே' என்பது முன்னோர் குறிப்பிட்டபடி கரும் புலி வாழுகாட்டைக் காட்டிலும் நாட்டை ஒருவழக்கு அதிகக் கெட்டமாக்கிக் கூடிய மனிதரும் இருக்கக் கூடுமென்பது மெய்யே. ஆனால் இந்நிலையைப் பொது விதியாகக் கருதலாகாது. பொது விதியை ஸ்தாபனம் செய்வதானிய விதி விலக்கென்றே கருதத்தகும்" என்ற பாரதியார் குறிப்புகிறார்.

அதே பகுதியில் பாரதியார் இல்லறம் குறவறம் பற்றி மேலும் விவரிக்கிறார். குறவறம் சிறந்தது என்ற பாரதியார் ஏற்றக் கொள்ளவில்லை. இல்லறமே சிறந்தது என்பது அவருடைய கொள்கை. 'இல்லறமல்லது நல்லறமில்லை என்பதை முழுமையாக ஏற்றிக் கொண்டுள்ளவர். அதனால், பகவத் கீதை ஒரு சந்திரியாசனம் என்ற கூறப்படும் கருத்தை மறுத்து அவர் வாதாடுகிறார். அதற்காக இல்லறம் குறவறம் ஆகிய இரண்டையும் சம நிலையில் கண்ட தாயுமானவ்வாயியிக்கு கூறிய 'மத்த மதகரிமுனிர்குலமெக்க' என்ற தொடங்கும் பாடலை மேற்கோள் காட்டி அப்பாடல்களுக்கு தனது உரைநடையில் பொருள் கூறுகிறார். அது வருமாறு:-

"மதமேறிய யானைகள் மேகக் கூட்டங்களைப் போல் மனிதர் திற்பும் வாயில்களையுடைய அரண்மனையில், சந்திரனை அளவுவன போன்ற உயர முடைய மாடங்களும் கூடங்களும் சிகரங்களும் சூழ்நிலைப்ப, அவற்றிடையே நிலா விளையாட்டுக்காகச் சமைக்கப்பட்டிருக்கும் சந்திரகாந்த மேடைகளில் மேலே இவிய தழிப்புப் பேச்சுக்கும் இவிய தழிப்புப் பாட்டுக்கும் நாட்டியங்களுக்குமிடையே முத்தொளி வீசும் நகை பிரிவின்ற மாதர்களுடனே முத்த முத்தாக உரையாடி முத்தயிட்டு முத்தயிட்டுக் குலாவிக்காதல் நெறியில் இன்புற்றிருந்தாலெக்க? அந்தக்றி யோக வழியிலே சென்ற முச்சை அடக்கிக் கொண்டு சூயதங்களைப் போல வலிய நகங்களையுடைய புலி சிங்கம் கரடி முதலியன பழங்கிச் சிடக்கும் பொருள்களையுடைய காட்டு மலையுச்சியில் தாமொரு பொந்தில்

இருந்தாலெல்ல? உள்ளங்கை நெல்லிக்களிபோல் ஷாங்குவதோர் உண்மை
கூறுகின்றோம். 'சலகபிற்றி மகதிலே சாந்த நிலை பெற்றோர்
உய்வார்? இஃதன்றோ ஜனகன் முதலியோரின் முடிபாவது? எங்கும்
நிறைவற்றதாய்ப் பிரிக்கப்படாத மூலப் பொருளே, அறிவும் உண்மையும்
மகிழ்ச்சியும் ஆகிய கடவுளே" என்று நல்ல தமிழில் பாரதியார் விளக்கிக்
கூறியுள்ளார்.

மேலும் குறவு வழி பற்றி அதை மறுத்து பாரதியார்
கூறுகிறார்.

"வேத காலத்தில் இந்தக் குறவு வழி உறிஞ்சிக்கூடுமென்று அடையாது.
வேத காலத்தில் சந்நியாசம் நடைமுறையே இருந்திருப்பதாக கவாமி விவேகானந்தர்
சொல்லியிருக்கிறார். வசுதந்தர், வாம தேவர் முதலிய வேத ருடிகளின்
அத்தனை பேரும் மனம் புரிந்து கொண்டு மகைவி மக்கட்கேயே
இன்புற்ற வாழ்ந்தனர். புலகளை அடக்கியாலும் பொருட்டாக,
அக்காலத்தில் ருடிகள் பிரம்மசாரிகளாக இருந்து நெடுங்காலம்
பலவகைக் கொடிய தவங்கள் செய்தவர்க்கு. ஆனால் குறிப்பிட்ட காலம்
வரை தவங்கள் செய்து முடித்துப் பின்பு இவ்வாழ்க்கையில் புத்தலே
மகாருடிகளுக்கும் வழக்கமாக நடைபெற்று வந்தது. மஹாபாரதத்திலும்
மற்றும் பூர்வ புராணங்களிலும் வேத ருடிகளைப் பற்றிய கதைகளும்
சரித்திரங்களும் ஒரே சிந்தாந்தமாக வேத ருடிகளுக்கும் குறவறம் என்ற
ஷுடயமே இக்கந்தை தெரியாது என்ற என் வார்த்தையை நிலை நிறுத்த
கின்றன. மேலும் கவாமி விவேகானந்தர் வேதத்தில் பிற்சேர்க்கைகளாகிய
உபநிஷத்துக்களையே முக்கியமாகப் பயின்றவர். இந்த உபநிஷத்துக்கள்
வேதாந்தம் என்ற பெயர் படைத்தன. அதாவது வேதத்தில் நிச்சயம்,
இவை வேத ருடிகளால் சமைக்கப்பட்டனவல்ல. பிற்காலத்தவர்களால்
சமைக்கப்பட்டன. மும்உறிதைகள் என்ற மந்திரங்கள் சொல்லப்படுவனவே
உண்மையான வேதங்கள். அவையே உறிந்து மதத்தில் வேர் அவையே
வசுதந்த வாமதேவாதி தேவ ருடிகளின் கொள்கைகளைக் காட்டுவன,
உபநிஷத்துக்கள் மந்திரங்களுக்கு விரோதமல்ல. அவற்றுக்கு சாஸ்திர முடிபு

அவற்றில் சிரோபூதநம் ஆனால் பச்சை வேதம் எஃபது மந்திரம்
ஆல்வது சம்பிறிதை எஃப்பும் பஞ்சியேயாகும்' எஃபு பாரதி குறிப்புகிறார்.
மேலும்:

"இங்ஙனம் யிருக்கப் பிற்காலத்து ஆசாரியர்களிலே சிலர்
வேதத்தைக் கர்ம காண்டம் என்றும் அதனால் தாழ்ந்தபடியைச் சேர்ந்த
தென்றும் உபநிஷத்தே ஞானகாண்டம் என்றும், ஆதலால் அது
வேதத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தென்றும் கருதுவாராயினர்.

"இங்ஙனம் பிற்காலத்து ஆசாரியர்கள் நிரூபிப்பதற்கு உடனான
காரணங்கள் பல. அவற்றுட் சிலவற்றை இங்கே தருகிறேன்.

முதலாவது காரணம் வேத பாஷை யிகவும் பழமைப்பட்டும் போஷபடி
யால் அதன் உண்மையான பொருளைக் கண்டு பிடித்தல் யிகவும் சூர்லபமாய் விட்டது.
நிருத்தம்என்ற வேத நிகண்டையும் பிராம்மணங்கள் எஃபு சொல்லப்பரும்
பஞ்சிகளிலே ஞானப்பரும் வேத மந்திர ணிக்கங்களையும் கற்ற பின்புரே,
ஒருவாறு வேத மந்திரங்களில் பொருளையறிதல் சாத்தியமாயிற்று.
வேதம் பிரம்மாண்ட னால். அதில் இத்தகைய ஆராய்ச்சி செய்வார்
யிகச் சிலரேயாவர். இப்போது வேதத்திற்கு ணிக்ஞுப் போல நிற்கும்
சாயலென்ற வித்தியாரண்ய சங்கரா சாரியரின் பாஷ்யம் பிராம்மணங்
களையும்நிருத்தத்தையுமே ஆதாரமாகவுடையது. பிராம்மணங்களில்
பெரும்பாலும் கற்பனைக் கதைகளும் கற்பிதப் பொருள்களுமே கூறப்பட்டிருக்
கின்றன. நிருத்தத்திலோ என்றால் பெரும்பாலும் வேத பதங்களுக்குச்
சாரியான பொருளே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல இடங்களில்
அதன் தாது நிச்சயங்கள் யிகவும் சமசயத்துக்கு இடமாகவும் சில
இடங்களில் அதன் பொருட் கோளே பிழை பட்டதாகவும் இருக்கிறது "
எஃபது பாரதி னாக்கு.

பகவத் கீதை முக்திரையில் நிறைவாக "உலகமெல்லாம்
கூவுளி மயம் என்ற உண்மையான வேதாந்தத்தைக் கீதை ஆதாரமாக
உடையது. மாயை பொய்யில்லை. பொய் தோன்றாது பிள் மாறுகிறதே

யெனில், மாறாதல் மாயையிழையற்கை. மாயை பொய்யில்லை. ஆக ஆடவளின் திருமேனி. இங்குத் தீமைகள் வென்றாழித்தற்குரியன, நன்மைகள் செய்வதற்கும் எய்துவதற்கும் உரியன. சரணாகதியால் - கடவுளிடம் தீராத மாறாத பக்தியால் - யோகத்தை எய்துவீர்கள். எல்லா ஜீவர்களையும் சமமாகக் கருதக் கடவீர்கள். அதனால் வீடுதலையடைவீர்கள். சத்திய விரதத்தால் ஆனந்தத்தை அடைவீர்கள். இல்லறத் தூய்மையால் ஈசத்தன்மையடைவீர்கள்.

"இந்த மகத்தாக உன்மையே கிதை உபதேசிக்கிறது" என்று பாரதி கூறி முடிக்கிறார்.

பாரதியின் கவிதைகளைப் போல அவருடைய உரைநடை பகுதிகளும் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவை. அவருடைய உரைநடை எமாயி பழமையிலிருந்து வேர் விட்டு எழுந்த புதுமை பெற்று வளர்ந்திருக்கிறது. மறுமலர்ச்சி பெற்ற இடழ்விந்த மனம் வீசுகிறது.

பாரதியின் கவிதைகளைப் போல அவருடைய உரைநடை பகுதிகளும் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவை. அவருடைய உரைநடை எமாயி பழமையிலிருந்து வேர் விட்டு எழுந்த புதுமை பெற்று வளர்ந்திருக்கிறது. மறுமலர்ச்சி பெற்ற இடழ்விந்த மனம் வீசுகிறது.

பாரதியின் உரை நடை மொழி நவீன தமிழ் உரைநடைக்கு முன்னோடி என்று கூறலாம். தமிழ் உரை நடை மொழிக்கு பாரதியின் உரைநடை மொழி ஒரு சகாப்தத்தைத் தொடக்கி வைத்திருக்கிறது எனக் கூறலாம். பாரதி தொடக்கி வைத்த தமிழ் உரைநடை அவர் வழியில் ஒரு புதிய மரபை உருவாக்கி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. பாரதியின் உரை நடைநிலை ஓக்காலத்தில் கற்றோரிடம் பழக்கத்திலிருந்து வடமொழி சொற்களும் வடமொழி சார்ந்த எழுத்துக்களும் காணப்படுகின்றன. அவையும் காலத்தால் மாறி வந்திருக்கின்றன.

பாரதியின் உரைநடை எந்தப் பொருளைப் பற்றியதாயினும் ஒரு உயிர்த்துடிப்புடன் அப்பொருளைப் பற்றிய கருத்துச் சொரிஷ்டக் கூங்குவதைக் காண்கிறோம். பாரதியின் கவிதைகளைப் போலவே அவருடைய உரைநடைப் பகுதிகளும் தமிழ் மொழியின் நவீன கால வளர்ச்சிக்கு பொருள் ஊக்கமளித்திருக்கிறது என்று உறுதியாகச் கூறலாம். அதற்காக பாரதிக்கு தமிழ் கற்ற நல்வலகம் நன்றி செவத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. பாரதி நாமம் வாழ்க.

அகவரி
அ. சீனிவாசன்
10/6 சேஷிபுரம் சென்னை
சென்னை

- அ. சீனிவாசன்.